Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES**

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M4**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009	L 140	63	5.6.2009

Ve znění:

►**A1**	Smlouva o přistoupení Chorvatska (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zelená kniha o obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii zahájila celoevropskou debatu o vhodnosti a možném fungování obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii. Evropský program pro změnu klimatu zvažuje politiky a opatření Společenství v rámci procesu založeného na zahrnutí zájmů většího počtu zainteresovaných stran, včetně systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“) na základě Zelené knihy. Ve svých závěrech ze dne 8. března 2001 Rada uznala zvláštní důležitost Evropského programu pro změnu klimatu a prací založených na Zelené knize a zdůraznila naléhavou potřebu konkrétní akce na úrovni Společenství.

(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ([5]) určuje změnu klimatu jako prioritu k řešení a stanoví, že do roku 2005 bude pro celé Společenství vytvořen systém pro obchodování s emisemi. Uvedený program potvrzuje, že se Společenství zavazuje snížit emise skleníkových plynů do let 2008 až 2012 o 8 % v porovnání s hodnotami z roku 1990 a že z dlouhodobého hlediska je třeba snížit globální emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990.

([1]) Úř. věst. C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) Úř. věst. C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. října 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 18. března 2003 (Úř. věst. C 125 E, 27.5.2003, s. 72), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. července 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2003.
([5]) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

▼B

(3) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ([1]), je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která brání nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému.

(4) Po vstupu Kjótského protokolu v platnost, který byl schválen rozhodnutím Rady 2002/385/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropského společenství a společném plnění závazků z něj vyplývajících ([2]), budou Společenství a jeho členské státy zavázány ke snížení svých úhrnných antropogenních emisí skleníkových plynů, které jsou uvedeny v příloze A protokolu, o 8 % v období 2008 až 2012 v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(5) Společenství a jeho členské státy se dohodly, že splní své závazky ohledně snížení antropogenních emisí skleníkových plynů podle Kjótského protokolu v souladu s rozhodnutím 2002/385/ES společně. Cílem této směrnice je přispět k efektivnějšímu plnění závazků Evropského společenství a jeho členských států prostřednictvím účinného evropského trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů při současném co možná nejmenším snížení hospodářského rozvoje a zaměstnanosti.

(6) Rozhodnutí Rady 93/389/EHS ze dne 24. června 1993 o mechanismu monitorování emisí CO_2 a jiných skleníkových plynů ve Společenství ([3]) vytvořilo mechanismus pro monitorování emisí skleníkových plynů a hodnocení pokroku při plnění závazků ohledně těchto emisí. Tento mechanismus bude členským státům nápomocen při určování celkového množství povolenek, které mají být přiděleny.

(7) Předpisy Společenství týkající se přidělování povolenek členskými státy jsou nezbytné k zachování integrity vnitřního trhu a k zamezení narušení hospodářské soutěže.

(8) Členské státy by měly při přidělování povolenek přihlížet k potenciálu průmyslových činností ke snížení emisí.

(9) Členské státy mohou stanovit, že povolenky, které jsou platné pro pětileté období začínající v roce 2008, budou vydávány pouze osobám za zrušené povolenky, které odpovídají snížením emisí dosaženým těmito osobami na jejich státním území během tříletého období začínajícího v roce 2005.

([1]) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.
([2]) Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 167, 9.7.1993, s. 31. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 1999/296/ES (Úř. věst. L 117, 5.5.1999, s. 35).

▼B

(10) Počínaje uvedeným pětiletým obdobím budou převody povolenek na jiný členský stát zahrnovat odpovídající změny jednotek přiděleného množství podle Kjótského protokolu.

(11) Členské státy zajistí, aby provozovatelé některých specifikovaných činností měli povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a aby monitorovali své emise skleníkových plynů specifikovaných ve vztahu k těmto činnostem a podávali o nich zprávy.

(12) Členské státy by měly stanovit pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení této směrnice a zajistit jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující.

(13) Pro zajištění transparentnosti by veřejnost měla mít přístup k informacím o přidělování povolenek a o výsledcích monitorování emisí, pouze s výhradou omezení stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ([1]).

(14) Členské státy by měly předložit zprávu o provádění této směrnice vypracovanou na základě směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí ([2]).

(15) K zahrnutí dalších zařízení do systému Společenství by mělo docházet v souladu s ustanoveními této směrnice, čímž může být systém Společenství rozšířen na emise skleníkových plynů jiných než oxid uhličitý, mimo jiné pocházející z průmyslu zpracovávajícího hliník a z chemického průmyslu.

(16) Tato směrnice by neměla bránit žádnému členskému státu, aby zachoval v platnosti nebo si vytvořil národní systémy pro obchodování, které regulují emise skleníkových plynů z činností jiných, než jsou činnosti uvedené v příloze 1 nebo zahrnuté do systému Společenství, nebo ze zařízení dočasně vyňatých ze systému Společenství.

(17) Členské státy se mohou účastnit mezinárodního obchodu s emisemi jako strany Kjótského protokolu s jakoukoli jinou stranou uvedenou v příloze B uvedeného protokolu.

(18) Propojení systému Společenství se systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů ve třetích zemích zvýší efektivnost nákladů při dosahování cílů Společenství pro snížení emisí, jak je stanoveno v rozhodnutí 2002/358/ES o společném plnění závazků.

([1]) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.
([2]) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

(19) Mechanismy založené na projektech, včetně „Joint Implementation“ (JI) a „Clean Development Mechanism“ (CDM), jsou důležité k dosažení cílů jak snížení globálních emisí skleníkových plynů, tak zvýšení z hlediska nákladů efektivního fungování systému Společenství. V souladu s příslušnými ustanoveními Kjótského protokolu a Marrákešských dohod by použití těchto mechanismů mělo být doplňkové k vnitrostátním opatřením a vnitrostátní opatření budou proto představovat důležitý prvek vynakládaného úsilí.

(20) Tato směrnice podpoří používání technologií, které účinněji využívají energii, včetně technologie kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), a které produkují méně emisí na jednotku výstupu, zatímco budoucí směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře kogenerace založené na poptávce po užitkovém teple na vnitřním trhu s energií bude specificky podporovat technologii kombinované výroby tepla a elektřiny.

(21) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ([1]) vytváří obecný rámec pro prevenci a omezování znečištění, jehož prostřednictvím mohou být vydávána povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Směrnice Rady 96/61/ES by měla být změněna tak, aby se zajistilo, že mezní hodnoty emisí nejsou stanoveny pro přímé emise skleníkových plynů ze zařízení podléhajících této směrnici a aby se členské státy mohly rozhodnout, že nebudou ukládat požadavky vztahující se k účinnému využívání energie spalovacími jednotkami nebo jinými jednotkami vypouštějícími oxid uhličitý na místě, kde se tyto jednotky nacházejí, aniž jsou dotčeny jiné požadavky podle směrnice 96/61/ES.

(22) Tato směrnice je slučitelná s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu a s Kjótským protokolem. Je třeba ji přezkoumat na základě vývoje v této souvislosti a přihlížet při tom ke zkušenostem získaným při jejím provádění a k pokroku dosaženému při monitorování emisí skleníkových plynů.

(23) Obchodování s povolenkami na emise by mělo tvořit část obsažného a souvislého balíku politik a opatření prováděných na úrovni členských států a na úrovni Společenství. Aniž je dotčeno uplatňování článků 87 a 88 Smlouvy, mohou členské státy v případě činností, které spadají pod systém Společenství, zvážit důsledky regulačních, daňových nebo jiných politik určených k dosažení týchž cílů. Přezkum této směrnice by měl posoudit rozsah, ve kterém byly tyto cíle dosaženy.

(24) Vybírání daní může v rámci národní politiky představovat nástroj k omezení emisí ze zařízení, která byla dočasně vyňata.

([1]) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

(25) Politiky a opatření je třeba provádět na úrovni členských států a na úrovni Společenství pro všechna odvětví hospodářství Evropské unie a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky, aby se dosáhla podstatná snížení emisí. Komise by měla zejména zvažovat politiky a opatření na úrovni Společenství v oblasti dopravy tak, aby tato oblast výrazně přispěla ke splnění závazků týkajících se změny klimatu, které pro Společenství a jeho členské státy vyplývají z Kjótského protokolu.

(26) Bez ohledu na mnohostranný potenciál mechanismů založených na trhu by měla být strategie Evropské unie pro zmírnění změny klimatu postavena na rovnováze mezi systémem Společenství a jinými typy akcí Společenství, národních a mezinárodních akcí.

(27) Tato směrnice uznává základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(28) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. ([1])

(29) Kritéria 1, 5 a 7 přílohy III nemohou být změněna prostřednictvím postupu projednávání ve výborech, a proto by se měly změny pro období po roce 2012 provést výhradně postupem spolurozhodování.

(30) Protože cíle navrhovaného opatření, totiž vytvoření systému Společenství, nemůže být dosaženo uspokojivě individuálně jednajícími členskými státy, a proto z důvodů jeho rozsahu a účinků jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

▼M2

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 1

Předmět

Tato směrnice vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M4

Tato směrnice rovněž stanoví větší snížení emisí skleníkových plynů s cílem přispět k takovým úrovním snížení, které se z vědeckého hlediska považují za nezbytné k odvrácení nebezpečné změny klimatu.

Tato směrnice rovněž upravuje hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle Společenství, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí skleníkových plynů nad rámec povinností podle článku 9, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.

▼B

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na emise z činností uvedených v příloze I a na skleníkové plyny uvedené v příloze II.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice 96/61/ES.

▼M2

3. Tato směrnice se použije pro letiště Gibraltar, aniž jsou dotčeny právní postoje Španělského království a Spojeného království ve sporu o svrchovanost nad územím, kde se letiště nachází.

▼B

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

a) „povolenkou“ rozumí povolení vypouštět jednu tunu ekvivalentu oxidu uhličitého po specifikované období, přičemž toto povolení je platné pouze pro účely splnění požadavků této směrnice a je převoditelné v souladu s ustanoveními této směrnice;

▼M2

b) „emisemi“ rozumí uvolňování skleníkových plynů do atmosféry ze zdrojů v zařízení nebo uvolňování plynů určených ve vztahu k činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I z letadel vykonávajících takovou činnost;

▼M4

c) „skleníkovými plyny“ rozumějí plyny uvedené v příloze II a jiné plynné složky atmosféry, přírodní i antropogenní, které absorbují a opětovně vyzařují infračervené záření;

▼B

d) „povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů“ rozumí povolení vydané v souladu s články 5 a 6;

e) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

▼B

f) „provozovatelem“ rozumí jakákoli osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;

g) „osobou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba;

▼M4

h) „novým účastníkem na trhu“ rozumí:

— jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé po 30. červnu 2011,

— jakékoli zařízení poprvé provádějící činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, nebo

— jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I nebo činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, které bylo rozsáhle rozšířeno po 30. červnu 2011, pouze pokud jde o toto rozšíření.

▼B

i) „veřejností“ rozumí jedna či více osob a v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí sdružení, organizace nebo skupiny osob;

j) „tunou ekvivalentu oxidu uhličitého“ rozumí jedna metrická tuna oxidu uhličitého (CO_2)nebo množství jakéhokoli jiného skleníkového plynu uvedeného v příloze II s ekvivalentním potenciálem globálního oteplování;

▼M1

k) „stranou přílohy I“ rozumí strana uvedená v příloze I Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež ratifikovala Kjótský protokol, jak je uvedeno v čl. 1 bodě 7 Kjótského protokolu;

l) „projektovou činností“ rozumí projektová činnost schválená jednou nebo více stranami přílohy I v souladu s článkem 6 nebo článkem 12 Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

m) „jednotkou snížení emisí“ nebo „ERU“ rozumí jednotka vydaná podle článku 6 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

n) „certifikovaným snížením emisí“ nebo „CER“ rozumí jednotka vydaná podle článku 12 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

▼M2

o) „provozovatelem letadla“ rozumí osoba, která provozuje letadlo v době, kdy vykonává činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, nebo v případě, že tato osoba není známa či ji vlastník letadla neidentifikoval, vlastník letadla;

p) „provozovatelem komerční letecké dopravy“ rozumí provozovatel, jenž za úplatu poskytuje pravidelné nebo nepravidelné letecké služby veřejnosti za účelem přepravy cestujících, nákladu nebo poštovních zásilek;

▼M2

q) „členským státem správy“ rozumí členský stát odpovědný za správu systému Společenství ve vztahu k provozovateli letadla podle článku 18a;

r) „emisemi způsobenými letectvím“ rozumí emise ze všech letů v rámci činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu nebo přilétají na takové letiště ze třetí země;

s) „historickými emisemi z letectví“ rozumí průměrná střední hodnota ročních emisí z letadel vykonávajících v kalendářních letech 2004, 2005 a 2006 činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I;

▼M4

t) „spalováním“ rozumí každá oxidace paliv bez ohledu na způsob, jakým jsou tímto procesem vyprodukované teplo, elektřina nebo mechanická energie využity, a veškeré jiné přímo spojené činnosti, včetně čištění odpadních plynů;

u) „výrobcem elektřiny“ rozumí zařízení, které 1. ledna 2005 nebo později vyrábělo elektřinu na prodej třetí osobám a v němž neprobíhá jiná činnost uvedená v příloze I než „spalování paliv“.

▼M2

KAPITOLA II

LETECTVÍ

Článek 3a

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I.

Článek 3b

Činnosti v oblasti letectví

Do 2. srpna 2009 vypracuje Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 pokyny týkající se podrobného výkladu činností v oblasti letectví uvedených v příloze I.

Článek 3c

Celkový počet povolenek pro letectví

1. Pro období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012 se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 97 % historických emisí z letectví.

2. Pro období uvedené ►M4 v čl. 13 odst. 1 ◄ počínající dnem 1. ledna 2013, a nedojde-li k žádným změnám v návaznosti na přezkum podle čl. 30 odst. 4, pro každé následující období se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 95 % historických emisí z letectví vynásobených počtem let v daném období.

▼M2

Tento procentní podíl lze přezkoumat v rámci všeobecného přezkumu této směrnice.

3. Komise přezkoumá celkové množství povolenek, jež mají být přiděleny provozovatelům letadel podle čl. 30 odst. 4.

4. Do 2. srpna 2009 Komise rozhodne o historických emisích z letectví na základě nejlepších dostupných údajů, včetně odhadů vycházejících z aktuálních informací o dopravě. Toto rozhodnutí bude posouzeno výborem uvedeným v čl. 23 odst. 1.

Článek 3d

Způsob přidělování povolenek pro letectví prostřednictvím dražby

1. V období uvedeném v čl. 3c odst. 1 se vydraží 15 % povolenek.

2. Od 1. ledna 2013 se vydraží 15 % povolenek. Tento procentní podíl lze v rámci všeobecného přezkumu této směrnice zvýšit.

3. Bude přijato nařízení obsahující podrobná ustanovení pro dražby povolenek, které nemusí být vydány zdarma, podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebo čl. 3f odst. 8 prováděné členskými státy. Množství povolenek, které mají v každém období jednotlivé členské státy vydražit, je úměrné jejich podílu na celkovém množství emisí způsobených letectvím ve všech členských státech za referenční rok, za který byla podána zpráva podle čl. 14 odst. 3 ověřená podle článku 15. Pro období uvedené v čl. 3c odst. 1 je referenčním rokem rok 2010 a pro každé následující období uvedené v článku 3c je referenčním rokem kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se dražba vztahuje.

Uvedené nařízení, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

4. Způsob použití příjmů z dražby povolenek určí členské státy. Tyto příjmy by se měly využít za účelem boje proti změně klimatu v EU a třetích zemích mimo jiné na opatření ke snižování emisí skleníkových plynů, na přizpůsobení se dopadům změny klimatu v EU a ve třetích zemích, zejména v rozvojových zemích, na financování výzkumu a vývoje v oblasti zmírňování a přizpůsobování se, včetně letectví a letecké dopravy, na snížení emisí prostřednictvím dopravy s nízkými hodnotami emisí a na pokrytí nákladů na správu systému. Výnosy z dražby by měly být použity také na financování příspěvků do Globálního fondu pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii a na opatření proti odlesňování.

Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce.

▼M2

5. Poskytnutí informací Komisi na základě této směrnice nezbavuje členské státy oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

Článek 3e

Přidělování (alokace) a vydávání povolenek provozovatelům letadel

1. Pro každé období uvedené v článku 3c mohou všichni provozovatelé letadel požádat o přidělení povolenek, které mají být přiděleny zdarma. Žádost lze podat u příslušného orgánu v členském státě správy prostřednictvím předložení ověřených údajů o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I vykonané uvedeným provozovatelem letadel za sledovaný rok. Pro účely tohoto článku se sledovaným rokem rozumí kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se v souladu s přílohami IV a V vztahuje, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, rok 2010. Žádosti se podávají nejméně 21 měsíců před začátkem období, ke kterému se vztahují, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, do 31. března 2011.

2. Nejméně 18 měsíců před začátkem období, k němuž se žádost vztahuje, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. června 2011, předloží členské státy Komisi žádosti, které obdržely podle odstavce 1.

3. Nejméně 15 měsíců před začátkem každého období podle čl. 3c odst. 2, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. září 2011, vypočte Komise a rozhodnutím stanoví

a) celkový počet povolenek, které mají být přiděleny pro uvedené období v souladu s článkem 3c;

b) počet povolenek, u nichž má být v daném období provedena dražba v souladu s článkem 3d;

c) počet povolenek ve zvláštní rezervě pro provozovatele letadel pro dané období v souladu s článkem 3f odst. 1;

d) počet povolenek, jež mají být přiděleny zdarma v daném období odečtením počtu povolenek podle písm. b) a c) z celkového množství povolenek, o nichž bylo rozhodnuto podle písm. a), a

e) referenční hodnotu, která bude použita při přidělování povolenek zdarma provozovatelům letadel, jejichž žádosti byly předloženy Komisi v souladu s odstavcem 2.

Referenční hodnota uvedená v písmenu e), vyjádřená jako počet povolenek na tunokilometr, se vypočítá vydělením počtu povolenek uvedených v písmenu d) součtem tunokilometrů uvedených v žádostech předložených Komisi v souladu s odstavcem 2.

▼M2

4. Do tří měsíců od data, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 3, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) celkový počet povolenek přidělených na období jednotlivým provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 2, vypočtený vynásobením tunokilometrů uvedených v žádosti referenční hodnotou uvedenou v odst. 3 písm. e) a

b) počet povolenek přidělených jednotlivým provozovatelům letadel na každý rok, který se stanoví vydělením celkového počtu přidělených povolenek za období vypočtených podle písmene a) počtem let v období, v němž uvedený provozovatel provádí činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I.

5. Do 28. února 2012 a v následujících letech vždy do 28. února vydá příslušný orgán členského státu správy každému provozovateli letadla počet povolenek přidělený uvedenému provozovateli pro daný rok podle tohoto článku nebo podle článku 3f.

Článek 3f

Zvláštní rezerva pro určité provozovatele letadel

1. V každém období podle čl. 3c odst. 2 se vyčlení 3 % z celkového počtu povolenek, které mají být přiděleny, do zvláštní rezervy pro provozovatele letadel:

a) kteří začínají s vykonáváním činnosti v oblasti letectví podle přílohy I po sledovaném roce, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, nebo

b) u jejichž údajů o tunokilometrech dochází k růstu v průměru o více než 18 % ročně mezi sledovaným rokem, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

a jejichž činnost podle písm. a) nebo dodatečná činnost podle písm. b) není zcela ani zčásti pokračováním činnosti v oblasti letectví, jež byla dříve vykonávána jiným provozovatelem letadla.

2. Provozovatel letadla, jenž je podle odstavce 1 způsobilý, může požádat o přidělení povolenek zdarma ze zvláštní rezervy tak, že podá žádost příslušnému orgánu členského státu správy. Žádost se podává do 30. června třetího roku období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se vztahuje.

Provozovateli letadla nesmí být podle odst. 1 písm. b) přiděleno více než 1 000 000 povolenek.

▼M2

3. Žádost podle odstavce 2

a) musí obsahovat ověřené údaje o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I uskutečněné provozovatelem činnosti v oblasti letectví ve druhém kalendářním roce období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se tato žádost vztahuje, v souladu s přílohami IV a V;

b) poskytuje důkazy o tom, že kritéria pro způsobilost podle odst. 1 jsou splněna, a

c) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) uvede

i) procentní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

ii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období a

iii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období, jehož hodnota je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b).

4. Členské státy předloží Komisi žádosti přijaté podle odstavce 2 nejpozději do šesti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání těchto žádostí.

5. Komise rozhodne o referenční hodnotě, jež se použije pro přidělení povolenek zdarma provozovatelům letedel, jejichž žádosti byly předány Komisi v souladu s odstavcem 4, nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání žádostí podle odstavce 2.

S výhradou odstavce 6 se referenční hodnota vypočítá vydělením počtu povolenek ve zvláštní rezervě součtem

a) údajů o tunokilometrech pro provozovatele letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a odstavcem 4 a

b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b) pro provozovatele letadel spadající pod odst. 1 písm. b) zahrnuté do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4.

6. V důsledku referenční hodnoty vypočtené podle odstavce 5 nesmí být roční přidělení povolenek na tunokilometr vyšší než roční přidělení povolenek na tunokilometr provozovatelům letadel podle čl. 3e odst. 4.

▼M2

7. Do tří měsíců ode dne, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 5, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) přidělení povolenek ze zvláštní rezervy všem provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 4. Toto přidělení se vypočte vynásobením referenční hodnoty zveřejněné podle odstavce 5:

i) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) tunokilometrů zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a s odstavcem 4,

ii) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b), zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4 a

b) přidělení povolenek všem provozovatelům letadel na každý rok, které se stanoví vydělením počtu povolenek přidělených danému provozovateli podle písm. a) počtem celých kalendářních let zbývajících v období podle čl. 3c odst. 2, k němuž se přidělení vztahuje.

8. Nepřidělené povolenky ve zvláštní rezervě členské státy vydraží.

9. Komise může přijmout podrobná pravidla pro nakládání se zvláštní rezervou podle tohoto článku, včetně hodnocení zaměřeného na to, jak jsou splněna kritéria způsobilosti podle odstavce 1. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Článek 3g

Plány pro monitorování a vykazování

Členský stát správy zajistí, aby každý provozovatel letadla předložil příslušnému orgánu v daném členském státě plán pro monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e a že tyto plány příslušný úřad schválí v souladu ►M4 s nařízením uvedeným v článku 14 ◄.

KAPITOLA III

STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ

Článek 3h

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti uvedené v příloze I kromě činností v oblasti letectví.

▼M4

Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato ze systému Společenství podle článku 27. To se vztahuje i na zařízení, která byla zahrnuta podle článku 24.

▼B

Článek 5

Žádosti o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Žádost o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů podaná u příslušného orgánu obsahuje popis:

a) zařízení a jeho činností včetně používané technologie;

b) surovin a pomocných materiálů, jejichž používání pravděpodobně povede k emisím plynů uvedených v příloze I;

c) zdrojů emisí plynů uvedených v příloze I ze zařízení a

▼M4

d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s nařízením uvedeným v článku 14.

▼B

Žádost musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

Článek 6

Podmínky a obsah povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

1. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se povoluje vypouštět skleníkové plyny z celého zařízení nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že provozovatel je schopen emise monitorovat a podávat o nich zprávu.

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se může vztahovat na jedno či více zařízení na tomtéž místě, která jsou provozována týmž provozovatelem.

▼M4

Příslušný orgán nejméně každých pět let přezkoumá povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a v případě potřeby provede jakékoli změny.

▼B

2. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje tyto údaje:

a) jméno a adresu provozovatele;

b) popis činností a emisí ze zařízení;

▼M4

c) monitorovací plán odpovídající požadavkům nařízení uvedeného v článku 14. Členské státy mohou provozovatelům umožnit monitorovací plán aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Provozovatelé předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení;

▼B

d) požadavky týkající se podávání zpráv;

▼M2

e) povinnost vyřadit povolenky jiné než povolenky vydané podle kapitoly II ve výši rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15, do čtyř měsíců od konce uvedeného roku.

▼M4

Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o veškerých plánovaných změnách povahy nebo fungování zařízení nebo o rozšíření či výrazném snížení jeho kapacity, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení podle potřeby aktualizuje. Dojde-li ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán povolení aktualizuje a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.

▼B

Článek 8

Koordinace se směrnicí 96/61/ES

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice 96/61/ES, byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky článků 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 96/61/ES.

▼M4

Článek 9

Množství povolenek pro celé Společenství

Množství povolenek pro celé Společenství, které se od roku 2013 začne vydávat každoročně, se lineárně snižuje po uplynutí poloviny období 2008–2012. Množství se snižuje o lineární faktor 1,74 % ve srovnání s průměrným celkovým ročním množstvím povolenek, které vydaly členské státy v souladu s rozhodnutím Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012. ►A1 Množství povolenek pro celé Společenství se v důsledku přistoupení Chorvatska zvýší pouze o takové množství povolenek, jež bude Chorvatsko dražit podle čl. 10 odst. 1. ◄

Komise do 30. června 2010 zveřejní absolutní množství povolenek pro celé Společenství na rok 2013, založené na celkovém množství povolenek, které vydaly nebo mají vydat členské státy v souladu s rozhodnutími Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.

▼M4

Komise přezkoumá lineární faktor a v roce 2020 nebo později případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh s cílem přijmout rozhodnutí do roku 2025.

Článek 9a

Úprava množství povolenek pro celé Společenství

1. Co se týče zařízení, která byla zahrnuta do systému Společenství v období 2008–2012 podle čl. 24 odst. 1, upraví se množství povolenek, které se mají vydat od 1. ledna 2013, tak, aby vyjadřovalo průměrné roční množství povolenek vydaných pro tato zařízení během doby jejich zahrnutí do systému, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatelé zařízení provádějících činnosti uvedené v příloze I, která jsou zahrnuta do systému Společenství pouze v období od roku 2013, předkládali příslušným orgánům řádně podložené a nezávisle ověřené údaje o emisích, aby mohly být zohledněny při úpravě množství povolenek, které se mají pro celé Společenství vydat.

Všechny tyto údaje se předloží příslušnému orgánu do 30. dubna 2010 v souladu s předpisy přijatými podle čl. 14 odst. 1.

Pokud jsou předložené údaje řádně podloženy, příslušný orgán je oznámí Komisi do 30. června 2010 a množství povolenek, které se mají vydat, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9, se upraví odpovídajícím způsobem. V případě zařízení vypouštějících jiné skleníkové plyny než CO_2 smí příslušný orgán oznámit nižší objem emisí v závislosti na potenciálu těchto zařízení ke snížení emisí.

3. Komise zveřejní upravená množství uvedená v odstavcích 1 a 2 do 30. září 2010.

4. Pokud jde o zařízení, která jsou vyloučena ze systému Společenství podle článku 27, snižuje se množství povolenek, které se mají v celém Společenství vydat od 1. ledna 2013, tak, aby odráželo průměrné množství ověřených emisí těchto zařízení v období 2008–2010 po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.

Článek 10

Dražení povolenek

1. Všechny povolenky, které nejsou přiděleny bezplatně v souladu s články 10a a 10c, členské státy od roku 2013 draží. Do 31. prosince 2010 Komise určí a zveřejní předpokládané množství povolenek, které budou draženy.

▼M4

2. Celkové množství povolenek, které každý členský stát draží, má toto složení:

a) 88 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy podílem, který je totožný s podílem ověřených emisí podle systému Společenství za rok 2005 nebo s průměrem za období 2005–2007 dotyčného členského státu, podle toho, která hodnota je vyšší;

b) 10 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi některé členské státy na účely solidarity a růstu ve Společenství, čímž se zvýší množství povolenek, které tyto členské státy draží podle písmene a), o procentní podíly uvedené v příloze IIa; a

c) 2 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy, jejichž emise skleníkových plynů v roce 2005 byly alespoň o 20 % nižší než emise ve výchozím roce, které se na ně vztahují podle Kjótského protokolu. Rozdělení tohoto procentního podílu mezi dotyčné členské státy je stanoveno v příloze IIb.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se podíl členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, vypočítá na základě jejich ověřených emisí podle systému Společenství v roce 2007.

V případě potřeby se procentní podíly uvedené v prvním pododstavci písm. b) a c) úměrně upraví, aby rozdělení představovalo 10 % a 2 %.

3. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek. Alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2 včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c), anebo ekvivalent těchto výnosů ve finanční hodnotě, se použije k jednomu nebo více z těchto účelů:

a) na snížení emisí skleníkových plynů, včetně příspěvku do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízeného na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na přizpůsobení dopadům změny klimatu a na financování projektů výzkumu a vývoje a demonstračních projektů týkajících se snižování emisí a přizpůsobení změně klimatu, včetně účasti na iniciativách v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie a evropských technologických platforem;

b) na vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Společenství pokrýt do roku 2020 20 % svých energetických potřeb energií z obnovitelných zdrojů a na vývoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství ke splnění závazku Společenství zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 %;

c) na předcházení odlesňování a na zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění v rozvojových zemích, které ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu; na převod technologií a snazší přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v těchto zemích;

▼M4

d) na zachytávání CO_2 v lesních porostech ve Společenství;

e) na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO_2 zejména z elektráren spalujících pevná fosilní paliva a z řady průmyslových odvětví a pododvětví, a to i ve třetích zemích;

f) na podněcování k přechodu na ty způsoby dopravy, které produkují nízké emise uhlíku, a na veřejnou hromadnou dopravu;

g) na financování výzkumu a vývoje v oblasti energetické účinnosti a čistých technologií v odvětvích, na něž se vztahuje tato směrnice;

h) na opatření, jejichž cílem je zvýšit energetickou účinnost a zlepšit izolaci nebo poskytnout finanční podporu na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy;

i) na pokrytí administrativních nákladů na řízení systému Společenství.

Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím, anebo vnitrostátní regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci a které představují hodnotu odpovídající alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2, včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c).

Členské státy informují Komisi o využití výnosů a o krocích učiněných podle tohoto odstavce ve svých zprávách předložených podle rozhodnutí č. 280/2004/ES.

4. Do 30. června 2010 přijme Komise nařízení o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb, aby byla zajištěna jejich otevřenost, transparentnost, harmonizace a nediskriminační povaha. Tento proces by proto měl být předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládaný objem povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.

Dražby se pořádají tak, aby bylo zajištěno,

a) že provozovatelé, a zejména malé a střední podniky, na které se vztahuje systém Společenství, mají k dražbám plný, náležitý a spravedlivý přístup;

b) že všichni účastníci mají ve stejný okamžik přístup ke stejným informacím a že účastníci dražby nenarušují;

c) že organizace dražeb a účast na nich je efektivní z hlediska nákladů a že se předchází zbytečným administrativním nákladům a

d) že přístup k povolenkám je zaručen i malým producentům emisí.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼M4

Členské státy podávají o každé dražbě zprávu týkající se řádného dodržení dražebních pravidel, zejména pokud jde o spravedlivý a otevřený přístup, transparentnost, tvorbu cen a technické a organizační stránky dražby. Tyto zprávy se předkládají do jednoho měsíce po konání dražby a zveřejňují se na internetových stránkách Komise.

5. Komise sleduje fungování evropského trhu s uhlíkem. Každoročně překládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování evropského trhu s uhlíkem, která se týká i provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů. Členské státy v případě nutnosti zajistí, aby byly Komisi veškeré příslušné informace poskytnuty nejpozději dva měsíce předtím, než Komise zprávu přijme.

Článek 10a

Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek platná v celém Společenství

1. Do 31. prosince 2010 přijme Komise prováděcí opatření k harmonizovanému přidělování povolenek uvedená v odstavcích 4, 5, 7 a 12, včetně veškerých opatření nutných pro harmonizované uplatňování odstavce 19.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Opatření uvedená v prvním pododstavci v možném rozsahu určí předem stanovené referenční hodnoty pro celé Společenství, aby se přidělování uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám, přičemž tam, kde jsou příslušná zařízení k dispozici, se zohlední nejúčinnější techniky, náhražky, alternativní výrobní procesy, vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů, využívání biomasy a zachytávání a ukládání oxidu uhličitého. Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny, s výjimkou případů, na které se vztahuje článek 10c, a elektřiny vyráběné z odpadních plynů.

Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů.

Komise při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích a pododvětvích konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Komise poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, která povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů porovnatelnému se snížením emisí Společenství, přezkoumá tato opatření s cílem zajistit, aby byly bezplatné povolenky přidělovány pouze tehdy, kdy je to plně odůvodněné ve smyslu uvedené dohody.

▼M4

2. Při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích nebo pododvětvích je výchozím bodem průměrný výkon, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejúčinnějších zařízení Společenství v letech 2007 a 2008. Komise konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Nařízení podle článků 14 a 15 stanoví za účelem určení předem stanovených referenčních hodnot harmonizovaná pravidla monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů vzniklých v souvislosti s výrobou.

3. S výhradou odstavců 4 a 8 a bez ohledu na článek 10c se bezplatné povolenky nepřidělují výrobcům elektřiny, zařízením na zachytávání CO_2, přepravnímu potrubí pro CO_2 ani úložištím CO_2.

4. Bezplatné povolenky se přidělují na dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu směrnice 2004/8/ES v případě hospodářsky odůvodněných žádostí, pokud jde o vytápění či chlazení. V každém roce následujícím po roce 2013 se celkové množství povolenek přidělených těmto zařízením a týkajících se tohoto tepla upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

5. Maximální roční počet povolenek, jenž je základem pro výpočet povolenek pro zařízení, na která se nevztahuje odstavec 3 a která nejsou novými účastníky na trhu, nepřesáhne součet

a) ročního celkového množství pro celé Společenství, jak je určeno podle článku 9, vynásobeného podílem emisí ze zařízení, na něž se nevztahuje odstavec 3, na celkovém průměrném množství ověřených emisí vyprodukovaném v období 2005–2007 zařízeními, na něž se vztahoval systém Společenství v období 2008–2012, a

b) celkového průměrného ročního množství ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005–2007 zařízeními, jež budou do systému Společenství zařazena až od roku 2013 a na něž se nevztahuje odstavec 3, po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.

V případě nutnosti se použije opravný koeficient, který je jednotný pro všechna odvětví.

6. Pro odvětví nebo pododvětví, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny, mohou členské státy rovněž přijmout finanční opatření ke kompenzaci těchto nákladů, jsou-li v souladu s platnými a připravovanými pravidly státní podpory v této oblasti.

Tato opatření se zakládají na předem stanovených referenčních hodnotách nepřímých emisí CO_2 na jednotku výroby. Tyto referenční hodnoty se vypočítají pro dané odvětví nebo pododvětví jako násobek spotřeby elektřiny na jednotku výroby odpovídající nejúčinnějším dostupným technologiím a emisí CO_2 příslušné evropské skladby zdrojů pro výrobu elektřiny.

▼M4

7. Pět procent z množství povolenek pro celé Společenství určeného v souladu s články 9 a 9a na období 2013–2020 se vyčlení pro nové účastníky na trhu jako maximální množství, které se může přidělit novým účastníkům na trhu v souladu s pravidly přijatými podle odstavce 1 tohoto článku. Povolenky v této rezervě pro celé Společenství, které nejsou přiděleny novým účastníkům na trhu ani použity podle odstavce 8, 9 nebo 10 tohoto článku v období 2013–2020, členské státy vydraží s přihlédnutím k tomu, do jaké míry zařízení v členských státech již tuto rezervu využila, v souladu s čl. 10 odst. 2, a pokud jde o podrobnou úpravu a harmonogram, v souladu s čl. 10 odst. 4 a s příslušnými prováděcími předpisy.

Množství přidělených povolenek se upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu.

Do 31. prosinci 2010 přijme Komise harmonizovaná pravidla pro uplatňování definice „nového účastníka na trhu“, zejména pokud jde o definici „rozsáhlého rozšíření“.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

8. V rezervě pro nové účastníky na trhu je do 31. prosince 2015 k dispozici až 300 milionů povolenek s cílem napomoci stimulovat výstavbu a provoz až dvanácti komerčních demonstračních projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO_2 (CCS), jakož i demonstračních projektů v oblasti technologií využívajících obnovitelné zdroje energie na území Unie.

Povolenky se přidělují na podporu demonstračních projektů, které vyváženým způsobem z hlediska zeměpisného rozmístění rozvíjejí širokou škálu technologií zachytávání a ukládání CO_2 a které se zabývají rozvojem inovačních technologií využívajících obnovitelné zdroje energie, které dosud nejsou podnikatelsky proveditelné. Jejich přidělení závisí na ověřeném omezení emisí CO_2.

Projekty se vybírají na základě objektivních a transparentních kritérií, která zahrnují i požadavky na sdílení poznatků. Tato kritéria a opatření se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3 a zveřejňují se.

Na projekty, které splňují kritéria uvedená v třetím pododstavci, se vyčleňují povolenky. Podpora těmto projektům se poskytuje prostřednictvím členských států a představuje doplněk k významnému podílu finančních prostředků vložených provozovatelem zařízení. Tyto projekty mohou být spolufinancovány příslušnými členskými státy, jakož i jinými nástroji. Žádnému projektu se na základě tohoto odstavce neudělí podpora vyšší než 15 % celkového množství povolenek přidělených k tomuto účelu. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

▼M4

9. Litva, která se v souladu s článkem 1 protokolu č. 4 o Jaderné elektrárně Ignalina v Litvě, připojeného k aktu o přistoupení z roku 2003, zavázala, že vyřadí z provozu blok 2 Jaderné elektrárny Ignalina do 31. prosince 2009, může v případě, že celkové ověřené emise Litvy v období 2013–2015 v systému Společenství překročí množství bezplatných povolenek vydaných zařízením v Litvě na emise z výroby elektřiny v tomto období a tři osminy z množství povolenek, jež má Litva vydražit v období 2013–2020, požadovat povolenky z rezervy pro nové účastníky na trhu pro účely dražby v souladu s nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 4. Maximální množství těchto povolenek odpovídá překročení emisí v tomto období v míře, ve které k tomuto překročení došlo v důsledku zvýšených emisí z výroby elektřiny, po odečtení množství, o něž povolenky přidělené v Litvě v období 2008–2012 překročily ověřené litevské emise v systému Společenství během tohoto období. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

10. Kterýkoli členský stát, jehož elektroenergetická síť je propojena s Litvou, jenž v roce 2007 dovážel více než 15 % své domácí spotřeby elektřiny z Litvy pro vlastní spotřebu a jehož emise se zvýšily v důsledku investic do nové výroby elektřiny, může uplatnit odstavec 9 obdobně za podmínek v něm uvedených.

11. S výhradou článku 10b představuje množství přidělených bezplatných povolenek podle odstavců 4 až 7 tohoto článku v roce 2013 80 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1. Bezplatné přidělení se poté každý rok snižuje o stejnou částku, což povede k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

12. S výhradou článku 10b se v roce 2013 a v každém následujícím roce až do roku 2020 zařízením v odvětvích nebo pododvětvích, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, přidělují bezplatné povolenky podle odstavce 1 na 100 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1.

13. Do 31. prosince 2009 a poté každých pět let po diskusi v Evropské radě sestaví Komise na základě kritérií stanovených v odstavcích 14 až 17 seznam odvětví a pododvětví uvedených v odstavci 12.

Každý rok může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu zapsat na seznam uvedený v prvním pododstavci další odvětví či pododvětví, pokud je možné v rámci analytické zprávy prokázat, že dotyčné odvětví nebo pododvětví splňuje kritéria stanovená v odstavcích 14 až 17 v důsledku změny, která měla na jeho činnost výrazný dopad.

Za účelem provedení tohoto článku Komise konzultuje členské státy, příslušná odvětví a pododvětví a ostatní zúčastněné subjekty.

▼M4

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

14. Pro určení odvětví nebo pododvětví podle odstavce 12 Komise na úrovni Společenství posoudí, do jaké míry je pro dotyčné odvětví nebo pododvětví možné při příslušném rozdělení podílů přenést přímé náklady požadovaných povolenek a nepřímé náklady spojené se zvýšením cen elektřiny v důsledku uplatňování této směrnice do cen produktů bez významné ztráty podílu na trhu ve prospěch méně uhlíkově výkonných zařízení mimo Společenství. Tato posouzení vycházejí z průměrné ceny uhlíku v souladu s posouzením dopadu provedeným Komisí, připojeným k balíčku prováděcích opatření k cílům EU v oblasti změny klimatu a obnovitelných zdrojů energie pro rok 2020, a z dostupných údajů o prodeji, výrobě a přidané hodnotě v každém odvětví či pododvětví za poslední tři roky.

15. Má se za to, že určitému odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k výraznému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 5 %, a

b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 10 %.

16. Bez ohledu na odstavec 15 se má za to, že odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k obzvlášť vysokému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 30 %, nebo

b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 30 %.

17. Seznam uvedený v odstavci 13 může být doplněn poté, co se dokončí kvalitativní posouzení zohledňující – jsou-li příslušné údaje dostupné – tato kritéria:

a) míru, v jaké mohou jednotlivá zařízení daného odvětví nebo pododvětví snižovat hodnoty emisí nebo spotřebu elektřiny, případně včetně zvýšení výrobních nákladů, které související investice obnášejí, například na základě nejúčinnějších technik;

▼M4

b) současné i předpokládané vlastnosti trhu, a to i v případě, kdy se zranitelnost obchodu nebo poměr nárůstu přímých a nepřímých nákladů blíží prahovým hodnotám uvedeným v odstavci 16;

c) ziskové marže jako potenciální ukazatel rozhodnutí o dlouhodobých investicích nebo o přemístění.

18. Seznam uvedený v odstavci 13 se sestavuje tak, že, jsou-li dostupné příslušné údaje, vezme se v úvahu

a) míra, v jaké se třetí země, které představují rozhodující podíl světové produkce v odvětvích nebo pododvětvích, v nichž se má za to, že hrozí riziko úniku uhlíku, pevně zavázaly ke snížení emisí skleníkových plynů v příslušných odvětvích nebo pododvětvích v rozsahu srovnatelném s tím, jaký přijalo Společenství, a v témže časovém rámci, a

b) míra, v jaké je uhlíková výkonnost zařízení v těchto zemích srovnatelná s uhlíkovou výkonností zařízení ve Společenství.

19. Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízení, jež ukončilo provoz, pokud provozovatel příslušnému orgánu neprokáže, že dané zařízení výrobu v určité a přiměřené době obnoví. Zařízení, jimž uplynula doba platnosti povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo jimž bylo toto povolení odejmuto, a zařízení, jejichž provoz nebo obnovení provozu jsou technicky nemožné, se považují za zařízení, jež ukončila provoz.

20. Komise mezi opatření přijatá podle odstavce 1 zahrne opatření, jimiž se vymezují zařízení, která částečně ukončila provoz nebo výrazně snížila kapacitu, a opatření, která případně odpovídajícím způsobem upravují množství bezplatných povolenek, jež jim jsou přiděleny.

Článek 10b

Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností v případě úniku uhlíku

1. Komise na základě výsledku mezinárodních jednání a na základě toho, v jaké míře tato jednání vedla k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů, a po konzultacích se všemi významnými sociálními partnery předloží do 30. června 2010 Evropskému parlamentu a Radě analytickou zprávu o situaci energeticky náročných průmyslových odvětví nebo pododvětví, jimž může hrozit značné riziko úniku uhlíku. K této zprávě připojí veškeré vhodné návrhy, které mohou obsahovat

a) úpravu podílu povolenek, jež obdrží bezplatně odvětví nebo pododvětví uvedená v článku 10a;

b) zahrnutí dovozců produktů vyráběných v odvětvích nebo pododvětvích určených v souladu s článkem 10a do systému Společenství;

c) hodnocení dopadu úniku uhlíku na energetickou bezpečnost členských států, zejména tam, kde je propojení elektroenergetických sítí se zbytkem Unie nedostačující a kde existuje propojení elektroenergetických sítí s třetími zeměmi, a odpovídající opatření s tím spojená.

▼M4

Při zkoumání, jaká opatření jsou vhodná, se berou v úvahu rovněž veškeré závazné odvětvové dohody, jež vedou k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů v rozsahu nutném k tomu, aby účinně přispěly k řešení změny klimatu, jež lze monitorovat a ověřovat a jež podléhají závazným prováděcím pravidlům.

2. Komise do 31. března 2011 posoudí, zda rozhodnutí o podílu povolenek, které mají být přidělovány bezplatně odvětvím a pododvětvím v souladu s odstavcem 1, včetně dopadu určení předem stanovených referenčních hodnot v souladu s čl. 10a odst. 2, mohou výrazně ovlivnit množství povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. b), ve srovnání s variantou přidělování výlučně v dražbě pro všechna odvětví v roce 2020. Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy, které zohlední případné dopady na rozdělování povolenek.

Článek 10c

Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny

1. Odchylně od čl. 10a odst. 1 až 5 mohou členské státy přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla k 31. prosince 2008 v provozu, nebo zařízením na výrobu elektřiny, u nichž byl investiční proces fyzicky zahájen k tomuto dni, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) vnitrostátní elektroenergetická síť nebyla v roce 2007 přímo ani nepřímo napojena na propojený systém sítí provozovaný Unií pro koordinaci přenosu elektřiny (UCTE);

b) vnitrostátní elektroenergetická síť byla v roce 2007 přímo nebo nepřímo napojena na síť provozovanou UCTE pouze prostřednictvím jedné linky o kapacitě nižší než 400 MW nebo

c) v roce 2006 zde bylo více než 30 % elektřiny vyrobeno z jednoho typu fosilních paliv a hrubý domácí produkt na obyvatele vyjádřený v tržních cenách nepřesáhl 50 % průměrného hrubého domácího produktu Společenství na obyvatele vyjádřeného v tržních cenách.

Dotyčný členský stát předloží Komisi národní plán investic do vybavení a modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Tento plán také stanoví diverzifikaci skladby energie a energetických dodávek v hodnotě pokud možno odpovídající alespoň tržní hodnotě bezplatných povolenek vzhledem k plánovaným investicím a s ohledem na skutečnost, že je nezbytné co nejvíce omezit nárůst cen, který z toho přímo vyplývá. Dotyčný členský stát předloží Komisi každoročně zprávu o finančních prostředcích investovaných do modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Pro tento účel lze zohlednit investice provedené od 25. června 2009.

▼M4

2. Množství přechodně přidělených bezplatných povolenek se odečte od množství povolenek, který by jinak příslušný členský stát vydražil podle čl. 10 odst. 2. V roce 2013 nepřesáhne celkové množství přechodně přidělených bezplatných povolenek 70 % průměrných ročních ověřených emisí těchto výrobců elektřiny v období 2005–2007 u množství, které odpovídá hrubé konečné vnitrostátní spotřebě příslušného členského státu, a toto celkové množství se pak postupně snižuje tak, že v roce 2020 nejsou přidělovány žádné bezplatné povolenky. U členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, se odpovídající objem emisí vypočítá na základě jejich ověřených emisí systému Společenství podle systému Společenství v roce 2007.

Dotyčný členský stát může stanovit, že povolenky přidělované podle tohoto článku smí provozovatel dotčeného zařízení použít pouze k vyřazení povolenek podle čl. 12 odst. 3 v souvislosti s emisemi tohoto zařízení během roku, na nějž jsou povolenky přiděleny.

3. Přidělení povolenek provozovatelům se zakládá na přídělech v rámci ověřených emisí z období 2005–2007 nebo na předem stanovené referenční hodnotě pro účinnost vycházející z váženého průměru hladiny emisí výroby elektřiny nejúčinnější z hlediska skleníkových plynů v systému Společenství pro zařízení využívající různá paliva. Váhy mohou odrážet podíly různých paliv při výrobě elektřiny v příslušném členském státě. Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 přijme pokyny, které zajistí, aby tato metoda přidělování povolenek nenarušila nepatřičně hospodářskou soutěž a aby minimalizovala nepříznivé dopady na iniciativy ke snižování emisí.

4. Každý členský stát uplatňující tento článek požaduje od výrobců elektřiny a provozovatelů sítí, kteří z něj mají prospěch, aby každých dvanáct měsíců podávali zprávy o provádění investic uvedených v národním plánu. Členské státy o nich uvědomí Komisi a obdržené zprávy zveřejňují.

5. Každý členský stát, který hodlá přidělit povolenky na základě tohoto článku, předloží Komisi do 30. září 2011 žádost obsahující navrhovanou metodu přidělování povolenek a jednotlivé příděly. Tato žádost musí obsahovat

a) důkaz o tom, že členský stát splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v odstavci 1;

b) seznam zařízení, kterých se žádost týká, a množství povolenek, které má být každému z nich přiděleno podle odstavce 3 a pokynů Komise;

c) národní plán uvedený v odst. 1 druhém pododstavci;

d) ustanovení o kontrole a prosazování plánovaných investic podle národního plánu;

▼M4

e) informace, které prokazují, že přidělení povolenek nenarušuje nepatřičně hospodářskou soutěž.

6. Komise žádost posoudí s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 5 a může celou žádost nebo některé její prvky zamítnout do šesti měsíců ode dne, kdy obdrží příslušné informace.

7. Dva roky před koncem období, ve kterém může členský stát přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla v provozu k 31. prosinci 2008, Komise zhodnotí pokrok, kterého bylo dosaženo při plnění národního akčního plánu. Domnívá-li se Komise na žádost příslušného členského státu, že je případně nezbytné toto období prodloužit, může Evropskému parlamentu a Radě předložit odpovídající návrh, který uvádí podmínky, jež je v případě prodloužení tohoto období třeba splnit.

Článek 11

Vnitrostátní prováděcí opatření

1. Každý členský stát do 30. září 2011 zveřejní a předloží Komisi seznam zařízení na svém území, na která se vztahuje tato směrnice, a každé přidělení bezplatných povolenek každému zařízení na svém území vypočítané podle pravidel uvedených v čl. 10a odst. 1 a v článku 10c.

2. Příslušné orgány každoročně do 28. února určí množství povolenek, které se mají v daném roce přidělit, vypočítané podle článků 10, 10a a 10c.

3. Členské státy nesmějí vydávat bezplatné povolenky podle odstavce 2 zařízením, jejichž zápis na seznam uvedený v odstavci 1 Komise zamítla.

▼M2

KAPITOLA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE LETECKÝCH A STACIONÁRNÍCH ZAŘÍZENÍ

▼M4

Článek 11a

Používání CER a ERU z projektových činností v systému Společenství před vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost

1. Odstavce 2 až 7 tohoto článku se použijí, aniž je dotčeno použití čl. 28 odst. 3 a 4.

2. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, mohou provozovatelé požádat příslušný orgán, aby jim vydal povolenky platné od roku 2013 výměnou za CER a ERU vydané v souvislosti se snížením emisí do roku 2012 z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

▼M4

Do 31. března 2015 provede příslušný orgán takovou výměnu na požádání.

3. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER a ERU z projektů registrovaných před rokem 2013, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky platné od roku 2013.

První pododstavec se použije na CER a ERU pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

4. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky z nových projektů zahájených od roku 2013 v nejméně rozvinutých zemích.

První pododstavec se použije na CER pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se Společenstvím, anebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve.

5. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nejsou dokončena do 31. prosince 2009, lze kredity z projektů nebo jiných činností pro snížení emisí využít v systému Společenství v souladu s dohodami uzavřenými s třetími zeměmi uvádějícími úrovně využití. V souladu s těmito dohodami mohou provozovatelé k plnění svých závazků v systému Společenství použít kredity z projektových činností v těchto třetích zemích.

6. V každé dohodě uvedené v odstavci 5 se stanoví, že v systému Společenství lze používat kredity z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, včetně energie z obnovitelných zdrojů nebo technologií ke zlepšení energetické účinnosti, kterými se podporuje přenos technologií a trvale udržitelný rozvoj. V každé takové dohodě se rovněž může stanovit používání kreditů z projektů, ve kterých je použitá základní linie pod úrovní bezplatného přidělení podle opatření uvedených v článku 10a nebo pod úrovní, kterou vyžadují právní předpisy Společenství.

7. Po dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu se v systému Společenství přijímají od 1. ledna 2013 pouze kredity z projektů v třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

▼M4

8. Všem stávajícím provozovatelům je povoleno používat kredity během období 2008–2020 do výše, která jim byla povolena na období 2008–2012, anebo do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 11 %, jejich přídělu na období 2008–2012, podle toho, která hranice je vyšší.

Provozovatelé mohou kredity používat nad hranici 11 % uvedenou v prvním pododstavci až do výše, kdy se množství jim přidělených bezplatných povolenek na období 2008–2012 spolu s celkovým množstvím nárokovaných kreditů z projektů vyrovná určitému procentnímu podílu jejich ověřených emisí v období 2005–2007.

Noví účastníci na trhu, včetně těch, kteří jsou jako takoví vedeni v období 2008–2012 a neobdrželi bezplatné povolenky ani nemají právo na používání CER a ERU během období 2008–2012, a nová odvětví mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 4,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020. Provozovatelé letadel mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 1,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020.

Přijmou se opatření, která stanoví přesné procentní podíly platné podle prvního, druhého a třetího pododstavce. Alespoň jedna třetina dodatečného množství povolenek, které má být přiděleno stávajícím provozovatelům nad hranici prvního procentního podílu uvedeného v prvním pododstavci, se přidělí provozovatelům, kteří měli v období 2008–2012 nejnižší průměrnou úroveň využití přidělených bezplatných povolenek a kreditů z projektů.

Tato opatření zajistí, že celková povolená úroveň použití kreditů nepřesáhne 50 % snížení emisí pod úrovně roku 2005, kterého v celém Společenství mají dosáhnout stávající odvětví spadající do systému Společenství v období 2008–2020, a 50 % snížení emisí v celém Společenství pod úroveň roku 2005 v nových odvětvích a v odvětví letecké dopravy za období ode dne jejich zařazení do systému Společenství do roku 2020.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

9. Od 1. ledna 2013 lze uplatňovat opatření, která omezí používání kreditů z určitých typů projektů.

Tato opatření rovněž stanoví, ke kterému dni se začínají vztahovat na používání kreditů podle odstavců 1 až 4. Nejdříve se tak může stát šest měsíců po přijetí těchto opatření, nejpozději pak tři roky po jejich přijetí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3. Komise v případě, že o to členský stát požádá, posoudí, zda výboru předloží návrh opatření, která mají být přijata.

▼M1

Článek 11b

Projektové činnosti

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že základní linie pro projektové činnosti, jak jsou vymezeny následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu, prováděné v zemích, jež podepsaly s Unií smlouvu o přistoupení, byly zcela v souladu s *acquis communataire*, včetně dočasných odchylek stanovených v dané smlouvě o přistoupení.

▼M4

Společenství a jeho členské státy povolí jen ty projektové činnosti, jejichž všichni účastníci mají ústředí buď v zemi, která uzavřela mezinárodní dohodu týkající se těchto projektů, anebo v zemi, subfederálním nebo regionálním celku, který je propojen se systémem Společenství podle článku 25.

▼M1

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, zajistí členské státy hostící projektové činnosti, aby žádné ERU ani CER nebyly vydány pro snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů ►M2 z činností ◄, na která se vztahuje tato směrnice.

3. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež přímo snižují nebo omezují emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud provozovatel tohoto zařízení zruší stejný počet povolenek.

4. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež nepřímo snižují nebo omezují úroveň emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud byl stejný počet povolenek zrušen v registru členského státu původu ERU nebo CER.

5. Členský stát, který umožňuje soukromým nebo veřejným subjektům účast na projektových činnostech, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu a zajistí, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

6. V případě projektových činností výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW členské státy při schvalování těchto projektových činností zajistí, aby byla během rozvoje těchto projektových činností dodržena náležitá mezinárodní kritéria a obecné směry, včetně těch obsažených ve zprávě Světové komise pro přehrady z dubna 2000 nazvané „Přehrady a rozvoj — nový rámec pro rozhodování“.

▼M3

7. Komise přijímá prováděcí předpisy k odstavcům 3 a 4, zejména s ohledem na zamezení dvojího započtení, regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2. Komise přijímá veškeré další předpisy nezbytné k provedení odstavce 5, splní-li hostící strana všechny požadavky způsobilosti pro projektové činnosti JI. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Článek 12

Převod, vyřazení a zrušení povolenek

1. Členské státy zajistí, aby povolenky mohly být převáděny mezi:

a) osobami v rámci Společenství;

b) osobami v rámci Společenství a osobami ve třetích zemích, kde jsou tyto povolenky uznávány v souladu s postupem uvedeným v článku 25, bez jiných omezení, než jsou omezení obsažená v této směrnici nebo přijatá na jejím základě.

▼M4

1a. Komise do 31. prosince 2010 prověří, zda je trh s emisními povolenkami dostatečně chráněn před obchodováním zasvěcených osob a manipulací s trhem, a případně předloží návrhy s cílem tuto ochranu zajistit. Příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ([1]) lze použít s případnými vhodnými úpravami pro použitelnost na obchodování s komoditami.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby povolenky vydávané příslušným orgánem jiného členského státu byly uznávány pro účely ►M2 splnění závazků provozovatele letadla podle odstavce 2a nebo ◄ splnění povinností provozovatele podle odstavce 3.

▼M2

2a. Členský stát správy zajistí, aby do 30. dubna každého roku každý provozovatel letadla vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I za předchozí kalendářní rok, které tento provozovatel letadla uskutečňuje, ověřených podle článku 15. Členské státy zajistí, aby povolenky vyřazené podle tohoto odstavce byly následně zrušeny.

3. Členské státy zajistí, aby do 30. dubna každého roku provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek jiných než povolenek vydaných podle kapitoly II rovnající se celkovým emisím z uvedeného zařízení během předchozího kalendářního roku, ověřených podle článku 15, a aby uvedené povolenky byly následně zrušeny.

([1]) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

▼M4

3a. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká ve vztahu k emisím, u nichž bylo ověřeno, že byly zachyceny a přepraveny k trvalému uložení do zařízení s platným povolením podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého ([1]).

▼B

4. Členské státy podniknou nezbytné kroky k zajištění toho, že povolenky budou kdykoli zrušeny na žádost osoby, která je jejich držitelem.

▼M4

5. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž je dotčen článek 10c.

Článek 13

Platnost povolenek

1. Povolenky vydané od 1. ledna 2013 jsou platné pro emise během osmiletých období počínaje 1. ledna 2013.

2. Čtyři měsíce po začátku každého období uvedeného v odstavci 1 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s článkem 12.

Členské státy vydávají povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.

Článek 14

Monitorování a vykazování emisí

1. Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o monitorování a vykazování emisí a v případě potřeby rovněž údajů o činnostech uvedených v příloze I a o monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e nebo 3f; uvedené nařízení bude založeno na zásadách monitorování a vykazování emisí stanovených v příloze IV a určí potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu v požadavcích na monitorování a vykazování emisí daného plynu.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

2. Nařízení uvedené v odstavci 1 zohlední nejpřesnější a nejaktuálnější dostupné vědecké důkazy, zejména od IPCC, a může rovněž stanovit požadavky na provozovatele, aby podávali zprávy o emisích souvisejících s výrobou produktů vyráběných v energeticky náročných průmyslových odvětvích, která mohou podléhat mezinárodní hospodářské soutěži. Uvedené nařízení může rovněž stanovit požadavek nezávislého ověření těchto informací.

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114

▼M4

K těmto požadavkům může patřit vykazování úrovně emisí z výroby elektřiny, na které se vztahuje systém Společenství a které souvisejí s výrobou těchto produktů.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení nebo letadla monitoroval emise z uvedeného zařízení a po skončení každého kalendářního roku v souladu s nařízením uvedeným v odstavci 1 vykázal příslušnému orgánu emise z tohoto zařízení, nebo od 1. ledna 2010 emise z provozovaného letadla, během dotyčného kalendářního roku.

4. Nařízení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat požadavky na používání automatizovaných systémů a formátů výměny údajů za účelem sladění komunikace týkající se monitorovacího plánu, ročního výkazu emisí a kontrolních činností mezi provozovatelem, ověřovatelem a příslušnými orgány.

▼M2

Článek 15

►M4 Ověřování a akreditace ◄

Členské státy zajistí, aby zprávy, které provozovatelé nebo provozovatelé letadel předložili podle čl. 14 odst. 3, byly ověřeny v souladu s kritérii stanovenými v příloze V a veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem a aby o tom byl příslušný orgán informován.

Členské státy zajistí, aby provozovatel nebo provozovatel letadla, jehož zpráva nebyla do 31. března každého roku se zřetelem na emise předchozího roku posouzena jako uspokojující v souladu s kritérii stanovenými v příloze V veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem, nemohl provádět další převody povolenek do doby, než bude zpráva uvedeného provozovatele nebo provozovatele letadla posouzena jako uspokojující.

Komise může přijmout podrobná ustanovení týkající se ověření zpráv předkládaných provozovateli letadel podle čl. 14 odst. 3 a žádostí podle článků 3e a 3f, včetně postupů ověřování, které mají používat ověřovatelé, a to regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

▼M4

Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o ověřování emisních výkazů na základě zásad uvedených v příloze V a o akreditaci ověřovatelů a dohledu nad nimi. Uvedené nařízení podle potřeby upřesní podmínky akreditace, odnímání akreditací, vzájemné uznávání akreditací a vzájemné ověřování akreditačních orgánů.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼M4

Článek 15a

Zveřejňování informací a služební tajemství

Členské státy a Komise zajistí, aby veškerá rozhodnutí a zprávy týkající se množství povolenek, jejich přidělování a monitorování, vykazování a ověřování emisí byly bezodkladně zveřejněny, a to v systematické podobě zaručující nediskriminační přístup.

Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li platné právní či správní předpisy jinak.

▼B

Článek 16

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a učiní opatření nezbytná k zajištění provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi ►M2 ——————— ◄ a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

▼M2

2. Členské státy zajistí, aby byla zveřejněna jména provozovatelů a provozovatelů letadel, kteří porušují požadavky na vyřazení dostačujícího množství povolenek podle této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel a provozovatel letadla, který do 30. dubna každého roku nevyřadí dostačující množství povolenek ke krytí svých emisí během předchozího roku, musel zaplatit pokutu za překročení emisí. Pokuta za překročení emisí činí 100 EUR za každou vypuštěnou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého, pro kterou provozovatel nebo provozovatel letadla nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele nebo provozovatele letadla povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

▼M4

4. Pokuty za překročení emisí týkající se povolenek vystavených po 1. lednu 2013 se zvyšují v souladu s evropským indexem spotřebitelských cen.

▼M2

5. V případě, že provozovatel letadla nesplňuje požadavky této směrnice a jiná donucovací opatření jejich dodržování nezajistila, může jeho členský stát správy požádat Komisi, aby rozhodla o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

6. Jakákoliv žádost členského státu správy podle článku 5 musí obsahovat

a) důkazy, že provozovatel letadla nesplnil své povinnosti stanovené touto směrnicí;

▼M2

b) podrobné informace o donucovacích opatřeních přijatých daným členským státem;

c) odůvodnění uložení zákazu provozování letecké dopravy na úrovni Společenství a

d) doporučení týkající se oblasti působnosti zákazu provozování letecké dopravy na úrovni Společenství a veškeré podmínky, jež by měly být požadovány.

7. Pokud jsou žádosti, jako například žádosti uvedené v odstavci 5, určeny Komisi, uvědomí Komise ostatní členské státy prostřednictvím jejich zástupců ve výboru uvedeném v čl. 23 odst. 1 v souladu s jednacím řádem výboru.

8. Před přijetím rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5 proběhnou, je-li to možné a proveditelné, konzultace orgánů zodpovědných za regulační dohled nad dotčeným provozovatelem letadla. Konzultace budou pokud možno prováděny společně s Komisí a členskými státy.

9. Pokud Komise zvažuje přijetí rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5, sdělí dotčenému provozovateli letadla základní údaje a důvody, na nichž se dané rozhodnutí zakládá. Dotčený provozovatel letadla má možnost předložit do deseti pracovních dnů po tomto sdělení písemné připomínky Komisi.

10. Na žádost členského státu může Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 přijmout rozhodnutí o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

11. Každý členský stát prosazuje na svém území rozhodnutí přijatá podle odstavce 10. Uvědomí Komisi o veškerých opatřeních přijatých za účelem provádění těchto rozhodnutí.

12. V případě potřeby se stanoví podrobná pravidla týkající se postupů podle tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem podle čl. 23 odst. 3.

▼M1

Článek 17

Přístup k informacím

Rozhodnutí o přidělování povolenek, informace o projektových činnostech, kterých se členský stát účastní nebo na kterých umožňují účast soukromým nebo veřejným subjektům, a zprávy o emisích, které je třeba předat podle povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a které jsou v držení příslušného orgánu, jsou zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

▼B

Článek 18

Příslušný orgán

Členské státy učiní vhodné správní úpravy k provádění této směrnice, včetně jmenování vhodného příslušného orgánu nebo orgánů. Tam, kde je jmenováno více příslušných orgánů než jeden, musí být práce těchto orgánů prováděná v rámci této směrnice koordinována.

▼M1

Členské státy zejména zajistí koordinaci mezi svým styčným bodem určeným pro schválení projektových činností podle čl. 6 odst. 1 písm. a) Kjótského protokolu a svým vnitrostátním orgánem určeným pro provádění článku 12 Kjótského protokolu, určenými v souladu s následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼M2

Článek 18a

Členský stát správy

1. Pokud jde o provozovatele letadel, je členským státem správy

a) v případě provozovatele letadla s platnou provozní licencí vydanou členským státem v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům ([1]) členský stát, který uvedenému provozovateli letadla provozní licenci vydal, a

b) ve všech ostatních případech členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem a pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem letadla v základním roce.

2. Pokud v prvních dvou letech kteréhokoliv období uvedeného v článku 3c žádné emise způsobené leteckým provozem a pocházející z letů uskutečněných provozovatelem letadla, na nějž se vztahuje odst. 1 písm. b), nejsou způsobeny jeho členskému státu správy, je v následujícím období tento provozovatel letadla převeden k jinému členskému státu správy. Novým členským státem správy se stává členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem, pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem během prvních dvou let předchozího období.

3. Komise na základě nejlepších dostupných informací

a) zveřejní do 1. února 2009 seznam provozovatelů letadel, kteří ke dni 1. ledna 2006 nebo po tomto datu vykonávají činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, a v souladu s odstavcem 1 uvedou u jednotlivých provozovatelů letadel členský stát správy a

b) aktualizuje do 1. února každého následujícího roku seznam tak, aby obsahoval provozovatele letadel, kteří začali vykonávat činnost v odvětví letectví uvedenou v příloze I po uvedeném datu.

([1]) Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

4. Komise může regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 vypracovat pokyny, které se budou týkat správy provozovatelů letadel podle této směrnice členskými státy.

5. Pro účely odstavce 1 se „základním rokem“ v souvislosti s provozovatelem letadel, jenž začal vykonávat svou činnost ve Společenství po 1. lednu 2006, rozumí první kalendářní rok provozu a ve všech ostatních případech kalendářní rok začínající 1. lednem 2006.

Článek 18b

Pomoc ze strany Eurocontrolu

Pro účely plnění svých závazků podle čl. 3c odst. 4 a článku 18a může Komise požádat o pomoc Eurocontrol nebo jinou příslušnou organizaci a může s uvedenými organizacemi v tomto smyslu uzavřít odpovídající dohody.

▼B

Článek 19

Registr

▼M4

1. Povolenky vydané od 1. ledna 2012 se zaznamenávají v registru Společenství za účelem provádění postupů týkajících se správy účtů otevřených v členském státě a přidělování, vyřazování a rušení povolenek na základě nařízení Komise uvedeného v odstavci 3.

Každý členský stát musí být schopen vykonávat schválené operace v rámci UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

2. Každá osoba může být držitelem povolenek. Registr je přístupný veřejnosti a obsahuje oddělené účty k zaznamenání povolenek držených každou osobou, které jsou povolenky vydávány nebo od které jsou převáděny.

▼M3

3. K provedení této směrnice přijme Komise nařízení týkající se normalizovaného a bezpečného systému registrů ve formě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a rušení povolenek, k zajištění přístupu veřejnosti a přiměřené důvěrnosti údajů a k zajištění toho, aby nedocházelo k žádným převodům neslučitelným s povinnostmi vyplývajícími z Kjótského protokolu. Uvedené nařízení rovněž zahrne ustanovení o používání a identifikaci CER a ERU v systému Společenství a ustanovení o monitorování úrovně tohoto používání. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼M4

4. Nařízení uvedené v odstavci 3 obsahuje vhodné metody pro registr Společenství na provádění transakcí a jiných operací k provedení ujednání uvedených v čl. 25 odst. 1b. Uvedené nařízení upravuje rovněž postupy týkající se změn a krizového řízení registru Společenství s ohledem na skutečnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Obsahuje vhodné postupy, na jejichž základě registr Společenství umožňuje iniciativy členských států, pokud jde o zlepšení účinnosti, řízení administrativních nákladů a opatření týkající se kontroly kvality.

▼B

Článek 20

Ústřední správce

1. Komise jmenuje ústředního správce, aby vedl nezávislý protokol transakcí sloužící k zaznamenávání vydávání, převádění a rušení povolenek.

2. Ústřední správce provádí automatickou kontrolu každé transakce v registrech prostřednictvím tohoto nezávislého protokolu transakcí, aby zajistil, že neexistují žádné nesrovnalosti ve vydávání, převádění a rušení povolenek.

3. Pokud jsou při automatické kontrole zjištěny nesrovnalosti, ústřední správce o tom informuje dotyčný členský stát nebo dotyčné členské státy, které nezaregistrují danou transakci nebo jakékoli další transakce vztahující se k daným povolenkám, dokud nebudou nesrovnatelnosti vyřešeny.

Článek 21

Vykazování členskými státy

1. Každý rok předkládají členské státy Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. ►M4 Tato zpráva věnuje zvláštní pozornost úpravě přidělování povolenek, provozu registrů, uplatňování prováděcích opatření pro monitorování a vykazování, ověřování a akreditaci a otázkám týkajícím se dodržování této směrnice a případně nakládání s povolenkami z daňového hlediska. ◄ První zpráva se zašle Komisi do 30. června 2005. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy navržených Komisí postupem podle článku 6 směrnice 91/692/EHS. Dotazník nebo osnova se zašle členským státům nejpozději šest měsíců před termínem pro předání první zprávy.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 Komise zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice do tří měsíců od obdržení zpráv od členských států.

▼M4

3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování, akreditace, informačních technologií a dodržování této směrnice.

▼M1

Článek 21a

Podpora činnosti budování kapacit

V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a veškerými následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě usilují Komise a členské státy o podporu činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít JI a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje, a usnadnily závazky subjektů v rozvoji a v provádění projektů JI a CDM.

▼M4

Článek 22

Změny příloh

Přílohy této směrnice s výjimkou příloh I, IIa a IIb mohou být změněny na základě zpráv uvedených v článku 21 a zkušeností s uplatňováním této směrnice. Přílohy IV a V mohou být změněny s cílem zlepšit monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Článek 23

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 8 rozhodnutí 93/389/EHS.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

▼M3

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼M4

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí.

▼M4

Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, s přihlédnutím ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, ekologické vyváženosti systému Společenství a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise.

a) regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2, pokud se zahrnutí týká zařízení, na která se nevztahuje příloha I, nebo

b) regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3, pokud se zahrnutí týká činností skleníkových plynů, které nejsou uvedeny v příloze I. Tato opatření mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním.

2. Zároveň se schválením zahrnutí dodatečných činností a plynů může Komise povolit vydání dodatečných povolenek a oprávnit jiné členské státy, aby zahrnuly takové dodatečné činnosti a plyny.

3. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu lze přijmout nařízení o monitorování emisí a vykazování činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedené jako kombinace v příloze I, pokud lze monitorování a vykazování provést s dostatečnou přesností.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Článek 24a

Harmonizovaná pravidla pro projekty, kterými se snižují emise

1. Kromě zahrnutí uvedeného v článku 24 lze přijmout prováděcí opatření k vydávání povolenek nebo kreditů ve vztahu k projektům, které spravují členské státy a kterými se snižují emise skleníkových plynů, na něž se nevztahuje systém Společenství.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Žádná taková opatření nesmějí vést ke dvojímu započtení snížení emisí ani být překážkou provádění jiných opatření politik týkajících se snížení emisí, na která se nevztahuje systém Společenství. Opatření se přijmou jen tehdy, pokud zahrnutí není možné v souladu s článkem 24, a v příštím přezkumu systému Společenství se posoudí možnost harmonizace pokrytí těchto emisí v celém Společenství.

▼M4

2. Lze přijmout prováděcí opatření, která stanoví podrobnosti o vydávání kreditů na projekty na úrovni Společenství podle odstavce 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

3. Členský stát může odmítnout vydat povolenky nebo kredity ve vztahu k určitým typům projektů, které snižují emise skleníkových plynů na jeho území.

Tyto projekty se uskutečňují na základě souhlasu členského státu, v němž se daný projekt provádí.

▼B

Článek 25

Propojení s jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů

1. Je žádoucí uzavřít dohody se třetími zeměmi uvedenými v příloze B Kjótského protokolu, které protokol ratifikovaly, aby se zajistilo vzájemné uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů v souladu s pravidly stanovenými v článku 300 Smlouvy.

▼M4

1a. Je možné uzavřít dohody s cílem stanovit uznávání povolenek mezi systémem Společenství a slučitelnými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli jiné zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.

1b. Je možné uzavřít nezávazná ujednání s třetími zeměmi nebo subfederálními či regionálními celky s cílem stanovit správní a technickou koordinaci ve vztahu k povolenkám v systému Společenství nebo jiným závazným systémům obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí.

▼M3

2. Pokud byla uzavřena dohoda uvedená v odstavci 1, vypracuje Komise nezbytné předpisy pro vzájemné uznávání povolenek podle uvedené dohody. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼M2

Článek 25a

Opatření třetích zemí na snížení dopadu letectví na změnu klimatu

1. Pokud třetí země přijme opatření na snížení dopadu letů odlétajících z této země a přistávajících ve Společenství na změnu klimatu, Komise po konzultaci s danou třetí zemí a členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 23 odst. 1 zváží dostupné možnosti s cílem zajistit optimální součinnost mezi systémem Společenství a opatřeními dané země.

▼M2

V případě potřeby může Komise přijmout změny umožňující vyloučení letů přilétajících z dotčené třetí země z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I nebo umožňující jakékoliv další změny činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, jež jsou vyžadovány na základě dohody podle čtvrtého pododstavce. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Jakékoliv další změny této směrnice mohou být Komisí navrženy Evropskému parlamentu a Radě.

V souladu s čl. 300 odst. 1 Smlouvy může Komise rovněž případně předložit Radě doporučení týkající se zahájení jednání s cílem uzavřít dohodu s dotčenou třetí zemí.

2. Společenství a jeho členské státy i nadále usilují o dosažení dohody o celosvětových opatřeních na snížení emisí skleníkových plynů z letectví. S ohledem na uvedenou dohodu Komise zváží, zda jsou změny této směrnice, pokud jde o provozovatele letadel, nezbytné.

▼B

Článek 26

Změna směrnice 96/61/ES

V čl. 9 odst. 3 směrnice 96/61/ES se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (*) ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečistění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Tři předchozí pododstavce se neuplatňují na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

(*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.“

▼M4

Článek 27

Vyloučení malých zařízení podléhajících rovnocenným opatřením

1. Členské státy mohou ze systému Společenství po konzultaci s provozovatelem vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu představují méně než 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého, a zařízení, kde probíhá spalování a jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 35 MW, s výjimkou emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), pokud tato zařízení podléhají opatřením, jimiž se dosáhne rovnocenného příspěvku ke snížení emisí, a pokud příslušný členský stát splní tyto podmínky:

a) Komisi oznámí každé takové zařízení a uvede příslušná zavedená opatření, na jejichž základě bude u tohoto zařízení dosaženo rovnocenného přínosu ke snížení emisí, a to před předložením nebo nejpozději při předložení seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 Komisi;

b) potvrdí, že byla přijata úprava monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy. Členské státy mohou zařízením, jejichž průměrné roční ověřené emise v období 2008–2010 jsou nižší než 5 000 tun ročně, povolit zjednodušená opatření pro monitorování, vykazování a ověřování v souladu s článkem 14;

c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy, nebo pokud se v souvislosti s tímto zařízením již neuplatňují opatření pro dosažení rovnocenného přínosu ke snížení emisí, zařadí se toto zařízení opět do systému Společenství;

d) zveřejní informace uvedené v písmenech a), b) a c) k veřejné diskusi.

Vyloučeny mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření.

2. Pokud po uplynutí tří měsíců ode dne oznámení veřejné diskuse Komise během dalších šesti měsíců nevznese námitky, považuje se vyloučení za schválené.

Po vyřazení povolenek vztahujících se k období, během něhož zařízení patří do systému Společenství, se zařízení vyloučí a členský stát mu nevydá žádné další bezplatné povolenky podle článku 10a.

3. V případě, že je zařízení opět zařazeno do systému Společenství podle odst. 1 písm. c), udělují se veškeré povolenky vydané podle článku 10a od roku, kdy dané zařízení do systému opět vstoupí. Povolenky vydané těmto zařízením se odečtou od množství povolenek, které mají podle čl. 10 odst. 2 vydražit členské státy, v nichž se dané zařízení nachází.

▼M4

Každé takové zařízení zůstane v systému Společenství až do konce obchodovacího období.

4. Pro účely určení emisí během tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a) lze u zařízení, která nebyla v období 2008–2012 do systému Společenství zahrnuta, stanovit zjednodušené požadavky na monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Článek 28

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím

1. Do tří měsíců poté, co Společenství podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení emisí schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky Společenství, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispívat úměrně své odpovědnosti a schopnostem;

b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni Společenství, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k ambicióznějšímu cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;

c) konkurenceschopnost průmyslové výroby ve Společenství s ohledem na rizika úniku uhlíku;

d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví Společenství;

e) dopady na odvětví zemědělství Společenství, včetně rizik úniku uhlíku;

f) vhodné způsoby pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím ve Společenství;

g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;

h) potřebu dalších politik a opatření Společenství vzhledem k závazkům Společenství a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

▼M4

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu této směrnice podle odstavce 1, přičemž pozměňující směrnice by měla vstoupit v platnost poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní provozovatelům, aby vedle kreditů stanovených touto směrnicí používali také CER, ERU nebo jiné schválené kredity ze třetích zemí, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také veškerá další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která stanoví, že provozovatelé v systému Společenství mohou využívat jiné typy kreditů z projektů, než které jsou uvedeny v čl. 11a odst. 2 až 5, nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

5. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

Článek 29

Zpráva pro zajištění lepšího fungování trhu s uhlíkem

Pokud Komise na základě pravidelných zpráv o fungování trhu s uhlíkem podle čl. 10 odst. 5 získá důkazy o tom, že řádné fungování trhu s uhlíkem je narušeno, předloží o tom Evropskému parlamentu a Radě zprávu. K této zprávě může případně připojit návrhy na zvýšení transparentnosti trhu s uhlíkem a na vypracování opatření, která by jeho fungování zlepšila.

Článek 29a

Opatření pro případ nadměrného kolísání cen

1. Pokud cena povolenek po dobu delší než šest po sobě jdoucích měsíců přesahuje trojnásobek jejich průměrné ceny na evropském trhu s uhlíkem za poslední dva roky, svolá Komise bezodkladně schůzi výboru zřízeného článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

▼M4

2. Pokud vývoj cen uvedený v odstavci 1 neodpovídá měnícím se základním faktorům vývoje na trhu, lze s přihlédnutím ke stupni vývoje cen přijmout jedno z těchto opatření:

a) opatření, které členským státům umožňuje, aby část povolenek určených k dražbě vydražily dříve, než bylo plánováno;

b) opatření, které členským státům umožňuje, aby vydražily až 25 % povolenek zbývajících v rezervě pro nové účastníky na trhu.

Tato opatření se přijímají řídícím postupem podle čl. 23 odst. 4.

3. Každé opatření co možná nejvíce zohledňuje zprávy, které Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě podle článku 29, a veškeré další důležité informace poskytnuté členskými státy.

4. Prováděcí pravidla k těmto ustanovením stanoví nařízení uvedené v čl. 10 odst. 4.

▼B

Článek 30

Přezkum a další vývoj

1. Na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů může Komise do 31. prosince 2004 učinit návrh Evropskému parlamentu a Radě, aby změnily přílohu I tak, že do ní zahrnou jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II.

2. Na základě zkušeností s uplatňováním této směrnice a na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů a ve světle vývoje v mezinárodních souvislostech vypracuje Komise zprávu o uplatňování této směrnice, ve které bude posuzovat:

a) jak a zda by měla být změněna příloha I, aby zahrnovala další relevantní odvětví, mimo jiné odvětví chemického průmyslu, zpracování hliníku a oblast dopravy, jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II, s cílem zlepšit ekonomickou účinnost systému;

b) vztah mezi obchodováním s povolenkami na emise na úrovni Společenství a mezinárodním obchodováním s emisními kvótami, které začne v roce 2008;

c) další harmonizaci metody přidělování (včetně dražeb pro období po roce 2012) a kritérií pro národní alokační plán uvedených v příloze III;

▼M1

d) využití kreditů z projektových činností, včetně potřeby harmonizovat povolené používání ERU a CER v systému Společenství;

▼B

e) vztah mezi obchodováním s emisemi a dalšími politikami a opatřeními prováděnými na úrovni členských států a Společenství, včetně zdanění, které sledují tytéž cíle;

f) zda je vhodné, aby pro Společenství existoval jediný registr;

g) úroveň sankcí za překročení emisí s přihlédnutím mimo jiné k inflaci;

h) fungování trhu s povolenkami, zvláště s přihlédnutím k jakémukoli možnému narušení trhu;

i) jak přizpůsobit systém Společenství rozšířené Evropské unii;

j) sdružování zařízení;

k) praktičnost vývoje referenčních úrovní („benchmarks“) platných po celém území Společenství jako základu pro přidělování, přičemž se přihlédne k nejlepším dostupným technikám a analýzám efektivnosti nákladů;

▼M1

l) dopad mechanismů založených na projektech na hostitelské země, zejména na jejich rozvojové cíle, zda byly schváleny projekty JI a CDM výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 500 MW, jež mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo nepříznivé sociální dopady, a budoucí používání CER a ERU z projektových činností výroby hydroelektrické energie v systému Společenství;

m) podpora úsilí budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím;

n) způsoby a postupy pro schvalování domácích projektových činností členskými státy a pro vydávání povolenek na základě snížení nebo omezení emisí vyplývajících z těchto činností od roku 2008;

o) technická ustanovení týkající se dočasnosti kreditů a omezení způsobilosti u projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví na 1 %, jak stanoví rozhodnutí 17/CP.7, a dále ustanovení související s výsledkem vyhodnocení potenciálních rizik spojených s používáním geneticky modifikovaných organismů nebo potenciálně útočných cizích druhů v rámci projektových činností zalesňování a obnovy lesů, aby provozovatelům umožnily používat CER a ERU z projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví v systému Společenství od roku 2008 v souladu s rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC a Kjótského protokolu.

▼B

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2006, případně s připojenými příslušnými návrhy.

▼M1

3. Před každým obdobím uvedeným v čl. 11 odst. 2 zveřejní každý členský stát ve svém národním alokačním plánu zamýšlené používání ERU a CER a procento přídělu povolenek každému zařízení, do nějž mohou provozovatelé používat ERU a CER v systému Společenství v tomto období. Celkové používání ERU a CER musí být v souladu s odpovídajícími závazky doplňkovosti podle Kjótského protokolu a UNFCCC a rozhodnutí přijatých na jejich základě.

V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismech pro monitorování emisí skleníkových plynů Společenství a pro provádění Kjótského protokolu ([1]) podávají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o tom, do jaké míry domácí aktivity skutečně představují významný prvek úsilí vynaloženého na úrovni členského státu a do jaké míry používání mechanismů založených na projektech skutečně doplňuje domácí aktivity, a o poměru mezi nimi v souladu s odpovídajícími ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na jeho základě. Komise o tom podá zprávu v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí. Komise na základě této zprávy případně předloží legislativní nebo jiné návrhy k doplnění předpisů přijatých členskými státy, aby zajistila, že používání těchto mechanismů doplňuje domácí aktivity v rámci Společenství.

▼M2

4. Na základě monitorování a zkušeností s uplatňováním této směrnice Komise přezkoumá do 1. prosince 2014 její fungování v souvislosti s činnostmi v oblasti letectví uvedenými v příloze I a případně může předložit návrhy Evropskému parlamentu a Radě podle článku 251 Smlouvy. Komise zejména zváží

a) dopad této směrnice na celkové fungování systému Společenství a její důsledky;

b) fungování trhu s povolenkami v oblasti letectví, zejména veškerá možná narušení trhu;

c) účinnost systému Společenství z hlediska životního prostředí a množství, o nějž by mělo být sníženo celkové množství povolenek, které mají být podle článku 3c přiděleny provozovatelům letadel, v souladu s celkovými cíli EU týkajícími se snížení emisí;

d) dopad systému Společenství na odvětví letectví, včetně problematiky konkurenceschopnosti, zejména s přihlédnutím k účinku politik v oblasti změny klimatu, jež se uplatňují pro letectví mimo EU;

e) pokračování zvláštní rezervy pro provozovatele letadel s přihlédnutím k pravděpodobnému sblížení míry růstu v rámci celého průmyslového odvětví;

f) dopad systému Společenství na strukturální závislost ostrovů, enklávních, okrajových regionů a nejvzdálenějších regionů Společenství na letecké dopravě;

([1]) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼M2

g) zda by měl být zahrnut systém „bran“ pro usnadnění obchodování s povolenkami mezi provozovateli letadel a provozovateli zařízení, a přitom zajistit, aby se z žádného převodu nestal čistý převod povolenek provozovatelů letadel na provozovatele zařízení;

h) předpoklady vymezujících prahových hodnot, tak jak jsou uvedeny v příloze I jako certifikovaná maximální vzletová hmotnost a počet letů ročně uskutečněných provozovatelem letadla;

i) dopad vynětí určitých letů vykonávaných v rámci závazků veřejné služby uložených v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství ([1]) ze systému Společenství;

j) vývoj, a to včetně potenciálu budoucího vývoje, směrem k vyšší efektivitě letectví a zejména pokrok při dosahování cíle Poradní rady pro výzkum letectví v Evropě (ACARE) zaměřeného na rozvoj a demonstrace technologií, které by snižovaly spotřebu pohonných hmot do roku 2020 o 50 %, a zjištění, zda jsou třeba další opatření ke zvýšení efektivity;

k) vývoj vědeckého pojetí dopadů kondenzačních pruhů a cirové oblačnosti, jež jsou způsobeny leteckým provozem, na změnu klimatu s cílem navrhnout účinná opatření ke zmírnění.

Komise poté podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 31

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Komise oznámí tyto právní a správní předpisy ostatním členským státům.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom informuje ostatní členské státy.

([1]) Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8.

▼B

Článek 32

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼M4

PŘÍLOHA I

KATEGORIE ČINNOSTÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE TATO SMĚRNICE

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů, a zařízení, jež používají pouze biomasu.

2. Prahové hodnoty uvedené níže se obecně týkají výrobní kapacity či výkonu. Pokud v jednom zařízení probíhá více činností spadajících do téže kategorie, jejich kapacity se sčítají.

3. Zakládá-li se rozhodnutí o zahrnutí zařízení do systému Společenství na výpočtu jeho celkového jmenovitého tepelného příkonu, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech technických jednotek, které jsou jeho součástí a v nichž dochází ke spalování paliva. Těmito jednotkami mohou být všechny typy kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů. K jednotkám se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 3 MW a jednotkám využívajícím výhradně biomasu se pro účely tohoto výpočtu nepřihlíží. „Jednotkami využívajícími výhradně biomasu“ se rozumějí též jednotky, u nichž se používá fosilních paliv pouze při jejich spouštění a vypínání.

4. Slouží-li jednotka k činnosti, pro niž není prahová hodnota vyjádřena jako celkový jmenovitý tepelný příkon, je pro rozhodnutí o zahrnutí daného zařízení do systému Společenství rozhodná prahová hodnota pro tuto činnost.

5. Pokud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.

6. Od 1. ledna 2012 se zahrnují všechny lety, které přilétají na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které z tohoto letiště odlétají.

Činnosti	Skleníkové plyny
Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW jiných než zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu	Oxid uhličitý
Rafinace minerálních olejů	Oxid uhličitý
Výroba koksu	Oxid uhličitý
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy)	Oxid uhličitý
Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování železných kovů (včetně feroslitin), kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW. Při zpracovatelské činnosti se využívá mimo jiné válcoven, přihřívačů, žíhacích pecí, kováren, sléváren, pokovování a moření.	Oxid uhličitý

▼M4

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba primárního hliníku	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
Výroba sekundárního hliníku, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování neželezných kovů včetně výroby slitin, rafinace, výroby odlitků atd., kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem (včetně paliv používaných jako redukční prostředky) vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vápna nebo kalcinace dolomitu či magnezitu v rotačních pecích nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně	Oxid uhličitý
Výroba izolačního materiálu z minerální vlny, při níž se využívá sklo, minerály nebo hlušina, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Sušení nebo kalcinace sádrovce nebo výroba sádrokartonu a jiných výrobků ze sádry, kde se provozují spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	Oxid uhličitý
Výroba papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba černého uhlíku zahrnující karbonizaci organických látek, jako jsou oleje, dehty, kraky a zbytky z destilace, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba kyseliny dusičné	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba kyseliny adipové	Oxid uhličitý a oxid dusný

▼M4

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba glyoxalu a kyseliny glyoxylové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba čpavku	Oxid uhličitý
Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vodíku (H_2) a syntetického plynu reformováním nebo částečnou oxidací, o výrobní kapacitě větší než 25 t denně	Oxid uhličitý
Výroba uhličitanu sodného (Na_2CO_3) a hydrogenuhličitanu sodného ($NaHCO_3$)	Oxid uhličitý
Zachytávání skleníkových plynů ze zařízení spadajících do působnosti této směrnice pro účely přepravy a geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Přeprava skleníkových plynů potrubím za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Geologické ukládání skleníkových plynů v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES.	Oxid uhličitý
Letectví Lety, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které na toto letiště přilétají. Tato činnost nezahrnuje: a) lety vykonávané výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů jiné země, než je členský stát, během jejich služebních cest, pokud je tato skutečnost doložena příslušným označením statusu na letovém plánu; b) vojenské lety vykonávané vojenskými letadly a lety celních a policejních orgánů; c) pátrací a záchranné lety, protipožární lety, humanitární lety a lety letecké záchranné služby schválené příslušným orgánem; d) veškeré lety vykonávané výlučně podle pravidel letu za viditelnosti podle přílohy 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví; e) lety končící na letišti, ze kterého letadlo vzlétlo, během nichž nedošlo k mezipřistání;	Oxid uhličitý

▼**M4**

Činnosti	Skleníkové plyny
f) cvičné lety vykonávané výlučně za účelem získání licence nebo získání kvalifikace v případě letové posádky v kabině pilota, pokud je tato skutečnost doložena příslušnou poznámkou v letovém plánu a za předpokladu, že let neslouží k přepravě cestujících nebo nákladu ani k přemístění nebo dopravení letadla;	
g) lety vykonávané výlučně za účelem vědeckého výzkumu nebo kontroly, testování či udělování osvědčení pro letadla nebo vybavení, a to leteckého i pozemního;	
h) lety vykonávané letadly o certifikované maximální vzletové hmotnosti nižší než 5 700 kg;	
i) lety vykonávané v rámci závazků veřejné služby nařízené v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 na trasách v nejvzdálenějších regionech uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES nebo na trasách, na nichž nabízená kapacita nepřesahuje 30 000 míst ročně, a	
j) lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané poskytovatelem komerční letecké dopravy, jenž buď — po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období provozuje méně než 243 letů za období, nebo — lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun za rok. Lety uskutečňované výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů členských států během jejich služebních cest nemohou být na základě tohoto bodu vyloučeny.	

▼B

PŘÍLOHA II

SKLENÍKOVÉ PLYNY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 3 A 30

Oxid uhličitý (CO_2)

Metan (CH_4)

Oxid dusný (N_2O)

Chlorfluorderiváty uhlovodíků (HFC_s)

Perfluorované deriváty uhlovodíků (PFC_s)

Hexafluorid sírový (SF_6)

▼M4

PŘÍLOHA IIa

Zvýšení procentního podílu povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. a) pro účely solidarity a růstu Společenství a s cílem snižovat emise a přizpůsobit se dopadům změny klimatu

	podíl členského státu
Belgie	10 %
Bulharsko	53 %
Česká republika	31 %
Estonsko	42 %
Řecko	17 %
Španělsko	13 %

▼A1

Chorvatsko	26 %

▼M4

Itálie	2 %
Kypr	20 %
Lotyšsko	56 %
Litva	46 %
Lucembursko	10 %
Maďarsko	28 %
Malta	23 %
Polsko	39 %
Portugalsko	16 %
Rumunsko	53 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	41 %
Švédsko	10 %

▼M4

PŘÍLOHA IIb

ROZDĚLENÍ POVOLENEK, KTERÉ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY VYDRAŽIT PODLE ČL. 10 ODST. 2 PÍSM. C), ZOHLEDŇUJÍCÍ ČASNÉ ÚSILÍ NĚKTERÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ O DOSAŽENÍ 20 % SNÍŽENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

Členský stát	Rozdělení 2 % oproti procentní úrovni stanovené v Kjótském protokolu
Bulharsko	15 %
Česká republika	4 %
Estonsko	6 %
Maďarsko	5 %
Lotyšsko	4 %
Litva	7 %
Polsko	27 %
Rumunsko	29 %
Slovensko	3 %

▼B

PŘÍLOHA IV

ZÁSADY PRO MONITOROVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV PODLE ČL. 14 ODST. 1

▼M2

ČÁST A – Monitorování a podávání zpráv o emisích ze stacionárních zařízení

▼B

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují buď pomocí výpočtů, nebo na základě měření.

Výpočet

Výpočet emisí se provádí pomocí vzorce:

údaje o činnosti × emisní faktor × oxidační faktor

Údaje o činnosti (použité palivo, rychlost výroby atd.) se monitorují buď na základě údajů o zásobování, nebo na základě měření.

Použijí se zavedené emisní faktory. Pro všechna paliva mohou být použity emisní faktory specifické pro činnost. Pro všechna paliva kromě nekomerčních paliv (paliva z odpadů, například z pneumatik, a z plynů z průmyslového zpracování) se mohou použít normalizované faktory. Dále se vypracují normalizované hodnoty specifické pro uhelné ložisko a normalizované hodnoty specifické pro Evropskou unii nebo zemi produkce pro zemní plyn. Pro rafinérské produkty mohou být použity normalizované hodnoty IPPC (integrované prevence a omezování znečištění). Emisní faktor u biomasy je nula.

Pokud emisní faktor nebere v úvahu skutečnost, že určitá část uhlíku není oxidovaná, použije se dodatečný oxidační faktor. Pokud byly emisní faktory specifické pro činnost vypočteny a již berou oxidaci v úvahu, nemusí se oxidační faktor použít.

Pokud provozovatel nemůže prokázat, že faktory specifické pro činnost jsou přesnější, použijí se normalizované oxidační faktory vytvořené podle směrnice 96/61/ES.

Pro každou činnost, zařízení a palivo se provádějí výpočty odděleně.

Měření

Při měření emisí se používají normalizované nebo zavedené metody; měření se potvrzuje podpůrným výpočtem emisí.

Monitorování emisí jiných skleníkových plynů

▼M3

Používají se normalizované nebo zavedené metody, které byly vypracovány Komisí ve spolupráci se všemi zainteresovanými stranami. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Podávání zpráv o emisích

Každý provozovatel uvede ve zprávě pro dané zařízení tyto informace:

A. Identifikační údaje zařízení, včetně:

— názvu zařízení,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země,

— typu a počtu činností uvedených v příloze I, které jsou v zařízení prováděny,

▼B

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka zařízení a případně názvu jakékoli mateřské společnosti.

B. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí výpočet emisí:

— údaje o činnosti,

— emisní faktory,

— oxidační faktory,

— celkové emise a

— faktory nejistoty.

C. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí měření emisí:

— celkové emise,

— informace o spolehlivosti metod měření a

— faktory nejistoty.

D. U emisí ze spalování je ve zprávě rovněž třeba uvést oxidační faktor, ledaže oxidace již byla zohledněna při vytváření emisního faktoru specifického pro činnost.

Členské státy přijmou opatření ke koordinaci požadavků na podávání zpráv s jakýmikoli stávajícími požadavky na podávání zpráv, aby se minimalizovalo zatížení podniků vyplývající z podávání zpráv.

▼M2

ČÁST B – Monitorování a podávání zpráv o emisích z činností v oblasti letectví

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují pomocí výpočtu. Pro výpočet emisí se použije vzorec:

spotřeba paliva × emisní faktor.

Spotřeba paliva zahrnuje palivo spotřebované pomocným palubním zdrojem. Je-li to možné, použije se skutečná spotřeba paliva pro každý let, která se vypočte za použití tohoto vzorce:

množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro let – množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro následující let + palivo doplněné pro tento následující let.

Nejsou-li k dispozici údaje o skutečné spotřebě paliva, k odhadu údajů o spotřebě paliva se použije standardní stupňová metoda, přičemž se vychází z nejlepších dostupných informací.

Použijí se normalizované emisní faktory IPCC uvedené v bilančních pokynech IPCC za rok 2006 nebo v následných aktualizovaných pokynech, pokud nejsou emisní faktory stanovené pro danou činnost a získané nezávislými akreditovanými laboratořemi používajícími uznávané analytické metody přesnější. Emisní faktor pro biomasu je nula.

Pro každý let a pro každé palivo se provádějí samostatné výpočty.

▼M2

Podávání zpráv o emisích

Všichni provozovatelé letadel uvedou ve své zprávě podle čl. 14 odst. 3 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

— poznávacích značek letadel a typů letadel používaných v období, za které se zpráva podává, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadel.

B. Pro každý druh paliva, z něhož se vypočítávají emise:

— spotřeba paliva,

— emisní faktor,

— celkové agregované emise ze všech letů vykonávaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise:

— ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které odlétly z letiště umístěného na území členského státu a přilétly na letiště umístěné na území téhož členského státu,

— ze všech dalších letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které

— odlétly z jednotlivých členských států a

— přilétly do jednotlivých členských států ze třetí země,

— míra nejistoty.

Monitorování údajů o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Pro účely žádostí o přidělování povolenek v souladu s čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 se objem činností v oblasti letectví vypočte v tunokilometrech za použití tohoto vzorce:

tunokilometry = vzdálenost × užitečné zatížení,

kde

„vzdáleností“ se rozumí vzdušná vzdálenost mezi letištěm odletu a letištěm příletu plus dodatečný fixní faktor 95 km a

▼M2

„užitečným zatížením“ se rozumí celková hmotnost přepravovaného nákladu, pošty a cestujících.

Pro účely výpočtu užitečného zatížení:

— počet cestujících je počet osob na palubě s výjimkou členů posádky,

— provozovatel letadla si může pro cestující a odbavená zavazadla uvedené v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení pro příslušné lety zvolit použití skutečné nebo standardní hmotnosti či použít na každého cestujícího a jeho odbavená zavazadla standardní hodnotu 100 kg.

Podávání zpráv o údajích o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Každý provozovatel letadla uvede ve své žádosti podle čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

— registračních značek letadel a typů letadel používaných během roku, na který se žádost vztahuje, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadla.

B. Údaje o tunokilometrech:

— počet letů podle dvojic letišť,

— počet osobokilometrů podle dvojic letišť,

— počet tunokilometrů podle dvojic letišť,

— zvolená metoda pro výpočet hmotnosti cestujících a odbavených zavazadel,

— celkový počet tunokilometrů pro všechny lety vykonané během roku, za který se zpráva podává, spadající do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I.

▼B

PŘÍLOHA V

KRITÉRIA PRO OVĚŘOVÁNÍ PODLE ČLÁNKU 15

▼M2

ČÁST A – Ověřování emisí ze stacionárních zařízení

▼B

Obecné zásady

1. Emise z každé činnosti uvedené v příloze I podléhají ověřování.

2. Postup ověřování zahrnuje posuzování zprávy podle čl. 14 odst. 3 a monitorování v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností monitorovacích systémů a hlášených údajů a informací vztahujících se k emisím, zejména:

   a) ohlášenými údaji o činnosti a souvisejícími měřeními a výpočty;

   b) výběrem a použitím emisních faktorů;

   c) výpočty vedoucími k určení celkových emisí a

   d) jsou-li prováděna měření, vhodností výběru metod měření a jejich využitím.

3. Ohlášené emise mohou být potvrzeny, pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Vysoký stupeň jistoty vyžaduje, aby provozovatel prokázal, že:

   a) ohlášené údaje neobsahují žádné rozpory;

   b) shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s platnými vědeckými normami a

   c) příslušné záznamy o zařízení jsou úplné a souvislé.

4. Ověřovateli je umožněn přístup na všechna místa a ke všem informacím souvisejícím s předmětem ověřování.

5. Ověřovatel bere v úvahu, zda je zařízení zaregistrováno v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Metodologie

Strategická analýza

6. Ověřování je založeno na strategické analýze všech činností prováděných v zařízení. To vyžaduje, aby ověřovatel měl přehled o všech činnostech a jejich významu pro emise.

Analýza postupu

7. Ověřování předložených informací se případně provádí v místě zařízení. Ověřovatel používá kontroly na místě k určení spolehlivosti ohlašovaných údajů a informací.

Analýza rizik

8. Ověřovatel podrobí hodnocení všechny zdroje emisí v zařízení se zřetelem na spolehlivost údajů každého zdroje přispívajícího k celkovým emisím zařízení.

▼B

9. Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí zdroje s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu monitorování a podávání zpráv, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkových emisí. To zvláště zahrnuje výběr emisních faktorů a výpočtů nezbytných k určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat uvedeným zdrojům s vysokým rizikem chyb a uvedeným aspektům postupu monitorování.

10. Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám řízení rizik uplatňovaným provozovatelem za účelem minimalizace stupně nejistoty.

Zpráva

11. Ověřovatel vyhotoví zprávu o postupu ověřování, která uvádí, zda je zpráva podle čl. 14 odst. 3 uspokojivá. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Prohlášení, že zpráva podle čl. 14 odst. 3 je uspokojivá, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele nejsou k celkovým emisím uvedeny zjevně chybné údaje.

Minimální požadavky na způsobilost ověřovatele

12. Ověřovatel je nezávislý na provozovateli, provádí svou činnost odborně a objektivně a je obeznámen:

a) s ustanoveními této směrnice, jakož i s příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle čl. 14 odst. 1;

b) s právními, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností a

c) se zajišťováním všech informací vztahujících se ke každému zdroji emisí v zařízení, zejména informací o shromažďování, měření a výpočtu údajů a podávání zpráv o nich.

▼M2

ČÁST B – Ověřování emisí z činností v oblasti letectví

13. Při ověřování zpráv o emisích z letů spadajících do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I se použijí všeobecné zásady a metodika stanovené v této příloze.

Za tímto účelem

a) odkaz na provozovatele v odstavci 3 se považuje za odkaz na provozovatele letadla a odkaz na zařízení v písmenu c) uvedeného odstavce se považuje za odkaz na letadla používaná pro výkon činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

b) odkaz na zařízení v odstavci 5 se považuje za odkaz na provozovatele letadla;

c) odkaz na činnosti prováděné v zařízení v odstavci 6 se považuje za odkaz na činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje zpráva a které vykonává provozovatel letadla;

d) odkaz na místo zařízení v odstavci 7 se považuje za odkaz na místa používaná provozovatelem letadla pro vykonávání činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

e) odkazy na zdroje emisí v zařízení v odstavcích 8 a 9 se považují za odkazy na letadla, za která je provozovatel letadla odpovědný, a

f) odkazy na provozovatele v odstavcích 10 a 12 se považují za odkazy na provozovatele letadla.

▼M2

Další ustanovení týkající se ověřování zpráv o emisích v oblasti letectví

14. Ověřovatel zejména zjistí, zda

a) všechny lety spadající pod činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I byly zohledněny. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje z časového plánu a další údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal;

b) jsou agregované údaje o spotřebě paliva a údaje o palivu zakoupeném nebo jiným způsobem dodaném do letadla vykonávajícího činnost v oblasti letectví celkově v souladu.

Další ustanovení týkající se ověřování údajů o tunokilometrech předložených pro účely článku 3e a článku 3f

15. Všeobecné zásady a metodika používané pro ověřování zpráv o emisích podle čl. 14 odst. 3 stanovené v této příloze se případně použijí obdobným způsobem i při ověřování údajů o tunokilometrech v oblasti letectví.

16. Ověřovatel zejména zjistí, zda v žádosti podle čl. 3e odst. 1 a čl. 3f odst. 2 daného provozovatele byly zohledněny pouze lety, za něž je provozovatel odpovědný, které byly skutečně vykonány a spadají do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal. Kromě toho ověřovatel zjistí, zda užitečné zatížení nahlášené provozovatelem letadla odpovídá záznamům o užitečném zatížení, které vede daný provozovatel z bezpečnostních důvodů.